

FOTBAL

REVISTA
SĂPTĂMÎNALĂ

ANUL VIII

383

MIERCURI
26 SEPTEMBRIE 1973
12 PAGINI
2 LEI

AZI, LA LEIPZIG, MECIUL CHEIE AL GRUPEI A 4-a A PRELIMINARIILOR C.M. '74

R. D. GERMANĂ — ROMÂNIA

• FORMAȚII • ARBITRII •

R. D. GERMANĂ

ȚURBUWEIT	BRANSCH	CROY	SAMMER	FRITSCHÉ
LAUK	SEGUIN			KREISCHE
LÖWE	P. DUCKE			STREICH

Arbitri: Rudolf Scheurer (la centru), E. Dörflinger și R. Mathieu (la linie), toți din Elveția

IORDANESCU	DUMITRACHE	DOBRIN	ȚARALUNGA
	NUNWEILLER VI	DUMITRU	
DELEANU	DINU	ANTONESCU	SATMAREANU
	RĂDUCANU		

ROMÂNIA



ISTANBUL. Un puternic angajament pentru balon al piteșteanului Vlad și al adversarului său de moment, extrema Ender
IN PAGINA A 7-a, RELATĂRILE TRIMIȘILOR NOȘTRI LA MECIURILE DIN CUPELE EUROPENE LA BELFAST, RM. VILCEA, FLORENȚA ȘI ISTANBUL

Doi dintre jucătorii de bază ai reprezentativei României: Dobrin — dirijorul, și Dumitrache — realizatorul de la care așteptăm acțiuni periculoase, eficiente, la poarta echipei R. D. Germane.

Foto: Paul ROMOȘAN

INTERVIUL SĂPTĂMÎNII

Antrenorul emerit Coloman Braun — Bogdan are o vorbă: „Un antrenor, orice ar face, rămâne imaginea în oglindă a jucătorului care a fost. Și când spun asta, mă gîndesc și la om, și la meseria”.

Această părere a unuia dintre decanii de vîrstă ai antrenorilor români se confirmă cum nu se poate mai bine în cazul lui Ioan Reinhardt. Antrenorul lui C.S.M. Reșița păstrează calitățile jucătorului Reinhardt.

Fostul mijlocăș de la I.T.A. a fost un exemplu de disciplină, de eleganță și de omenie. Actualul antrenor al Reșiței n-a făcut decît să cristalizeze aceste calități.

Ioan Reinhardt a fost ani de-a rîndul „secundul” lui Dumitrescu III la conducerea tehnică a U.T.A.-ei. Cei mai mulți au fost înclinați să-i recunoască doar aptitudini de secundant. (În fond, e foarte ușor să pui etichete, mai ales dacă nu ai documentația necesară). În cele din urmă, însă, Ioan Reinhardt a fost chemat la conducerea C.S.M. din Reșița. Și fostul secund a manifestat încă din start remarcabile aptitudini de conducător.

Cu permisiunea dv, să bem, deci, o cafea cu Ioan Reinhardt.

— Cum vă simțiți la Reșița, după atîția ani de Arad?

— Mă simt foarte bine. Am o casă liniștită. Multă verdeață. Muncesc toată ziua. Am unele mici satisfacții. Încerc să fac cu echipa un program de perspectivă. Am unele discuții cu vecinii, pentru o buclă de de potecă, în legătură cu gararea unei mașini. Am un copil fain, de numai 5 ani, cînd e tare plăcut să-l privești din toate unghiurile. Și, în afară de asta, vîd că e cineva interesat de felul cum muncesc Reinhardt, fapt deloc neglijabil pentru un om deprins cu anonimatul.

— Ați spus „unele mici satisfacții”.

— Ar fi ceva. Am luat o echipă micuță, care la sfîrșitul campionatului 1970/1971 al Diviziei B s-a aflat pe locul 14, la numai un punctuleț de locul 15, adică de retrogradare. Am început să muncim și am reușit cite ceva. La terminarea campionatului 1971—1972, ne aflam în frunte cu 11 puncte avans. Orice ai spune, e ceva. Apoi, în primul an de divizie, în campionatul '72—'73, am reușit să nu retrogradăm. Cu alte cuvinte, chiar dacă nu s-ar fi făcut 18 echipe, Reșița ar fi rămas în A. A fost, asadar, un fel de onorare a angajamentului luat.

— „Micle satisfacții” sînt o formă de modestie. Am impresia că toate aceste date reprezintă mult mai mult decît o satisfacție minoră.

— Cînd spun „micle satisfacții”, leg această expresie de moderația care mă caracterizează. Eu știu că la startul acestui campionat s-a vorbit despre Reșița ca despre o revelație. Cînd citeam aceste cuvinte, aveam o senzație de stîngherală. Nimeni mai bine decît antrenorul unei echipe nu cunoaște resursele adevărate ale formației. Aprecierea unei echipe după numai 90 de minute sau chiar după două partide nu spune mare lucru. Antrenorul, care trăiește zi de zi, ceas de ceas, cu echipa sa, știe mai bine decît observatorii ocazionali, oricît ar fi ei de calificați.

— Vreți să spuneți...

— Vreau să spun, cu francheță, că avem o echipă mică, inimouă, e adevărat, și care a reușit să facă ceea ce a făcut printr-un plus de muncă. Băieții mei alcargă mai mult decît alții. Neavînd în echipă niște jucători mari, am zis că singura soluție e să punem unîrului, fiecare în parte. Obiectivul de a pune amărul a revenit pînă și unor jucători pipirici ca Atodiresci și Florea. De fapt, secretul Reșiței — da-

„DIVIZIUNEA MUNCII” E SINGURA SOLUȚIE A UNEI ECHIBE MICI

BĂIEȚII MEI ALCARGĂ MAI MULT DECît ALȚII

NOI, CEI MICI, NU AVEM DREPTUL SĂ NE PUNEM PROBLEMA ODIHNEI

DOBRIIN ARE FOARTE MULT DIN CEEA CE-I TREBUIE UNUI MARE FOTBALIST, DAR NU L-AM VĂZUT NICIODATĂ SUFERIND PENTRU FOTBAL

ÎNTRU PETSCHOV-SCHI, PE DE O PARTE, ȘI PELE, EUSEBIO SAU BOBBY CHARLTON, E O SINGURĂ DIFERENȚĂ: RECLAMA PE CARE AU AVUT-O ACEȘTIA DIN URMA

că există unul — este simplu. Dacă Atodiresci și Florea reușesc să facă presingul în momentul pierderii mingii, înseamnă că diviziunea muncii e respectată. În aceste condiții, echipa mică e capabilă să facă față echipelor mari, cu atît mai mult cu cît formațiile mai simandicoase nu fac o contabilitate riguroasă a efortului, ele menținîndu-se într-o zonă superioară, care ține seama de profilul jucătorilor și acceptă scutiri de efort, de la caz la caz.

— Deci, nu aveți jucători scutiți de efort.

— Nu am. Într-o echipă în care Beldeanu este singurul jucător mai răsărit,



singura problemă a fost integrarea lui în efortul general al echipei. Cred că, în bună parte, acest lucru s-a reușit. De altfel, Beldeanu și-a dat seama, mai ales de cînd vizează echipa națională, că această integrare în efort este necesară nu numai echipei noastre de club, ci și lui, ca jucător cu aptitudini și veleități internaționale.

— Cum explicați ultimele două insuccese?

— Primul, cel cu F.C. Constanța, a fost de ordin psihologic. Al doilea, cel de la Arad, a fost o chestiune de neșansa, de care trebuie să ții seama în fotbal. Per total, însă, trebuie să măr-

turisească această mică scădere de potențial era previzibilă după startul foarte solicitant. O echipă fără valori deosebite nu poate evita o scădere de moment, pentru că solicitările de la un joc la altul rup la un moment dat echilibrul instaurat. Noi am avut, pe deasupra, handicapul unor programări foarte grele în prima parte a turului. Și dacă aș amintici punctele cîștigate în deplasare cu echipe ca Steaua, F.C. Argeș și C.F.R. Cluj presupun o mare concentrare a voinței și o totală respectare a diviziunii muncii, fără nici un rabat, argumentele suplimentare ar fi inutile. De altfel, curba de efort a unei echipe nu poate face minuni. Iată, de pildă, C.F.R.-ul din Cluj a stat timp de doi ani de zile (și mai mult chiar) cu cuțitul la os — și cînd spun cuțitul la os, mă gîndesc la această maximă solicitare. Rezultatele din actualul campionat demonstrează că echipa a obosit. Refluxul

circuite foarte interesante și solicitante. Cum le-ați creat?

— Eu citesc mereu despre fotbal. Sînt convins, de altfel, că a te limita la autocenzura propriei tale experiențe este o atitudine complet greșită. Fără lectură, un antrenor nu poate merge înainte. Cîntatul după ureche poate aduce un succes temporar, dar munca unui antrenor poate fi apreciată numai de la doi, trei ani în sus.

— Ce mai face Dumitrescu III?

— Îlustrează cum nu se poate mai bine felul în care sînt tratați antrenorii la noi. Dacă un antrenor ca Nicu Dumitrescu conduce o echipă de Divizia C, despre care nu știe nimeni, atunci înseamnă că e ceva în neregulă în meseria asta a noastră. Vreau să mă duc într-o zi la Arad și să stau de vorbă cu Nicu. Trebuie să facem ceva...

— Ce părere aveți despre jucătorii noștri?

— Despre talent n-aș vrea să vorbesc. Sînt ei talentați. Ceea ce mă izbește, însă, este faptul că la aproape toți jucătorii se simte că lipsește cite ceva. Chiar dacă iau virtuțile noastre, îmi dau seama că fiecare în parte ar mai trebui să aibă ceva. Dobrin are foarte mult din ceea ce-i trebuie unui mare fotbalist, dar nu l-am văzut niciodată suferind pentru fotbal. Dinu știe să suferă, dar uneori își pierde capul. Dumitru știe aproape cît Petschovski, dar iarăși, nu se dupeste cap. Despre Dumitrache nici nu mai e nevoie să vorbesc: e un jucător care poate uimi în citeva minute pe orice antrenor din lume, dar care, după aceste citeva minute, pare el însuși încîntat, de impresia pe care a produs-o. Repet, jucătorii români sînt foarte talentați. Dacă ar vrea să suferă ceva mai mult, ar fi cu totul altceva.

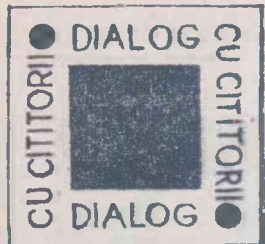
— Vorbeați de Petschovski. Ați jucat împreună, în aceeași linie, la I.T.A.

— Cînd vine vorba despre Petschovski, mulți spun că îmi pierd moderația. Dați-i voie, însă, lui Reinhardt, care a jucat ani de zile în dreapta lui Petschovski, să știe și el ceva. Pentru mine, Petschovski este unul dintre cei mai mari fotbalisti ce i-am văzut vreodată. Între Petschovski, pe de o parte, și Pele, Eusebio sau Bobby Charlton, e o singură diferență: reclama pe care au avut-o aceștia din urmă. Petschovski a știut să suferă ca nimeni altul pe terenul de fotbal. Dar, peste această formidabilă capacitate de suferință, i-am admirat dragostea pentru mingea sau, mai corect, pentru tot ce este rotund. Cînd Petschovski s-a decis să joace ping-pong, a bătut destui jucători mari din România. Cînd Petschovski a luat o bilă de popice în mînă, n-a mai avut adversar, deși poate că bila de popice se afla pentru prima oară în mînă lui. Cred că dacă ar fi vrut să piloteze un balon, ar fi fost tot primul.

— O ultimă întrebare: meciul cu R.D. Germană. Acest interviu precizez — va apărea în ziua meciului.

— Iată o precauție de care te rog să-mi permiți să nu țin seama. Cred în echipa noastră. Acești jucători talentați, care nu se iau în general în serios, au, în sfîrșit, și această posibilitate, pentru că joacă un meci în care merită să suferi. Ca antrenor, și în primul rînd ca fotbalist, cred în succesul echipei noastre...

Ioan CHIRILA



● CEL MAI GREU MECI. Toma Ion (Timișoara — Sibiu) este supărat toc pe toată lumea și îndeosebi pe antrenorul Valentin Stănescu, pentru că... n-a alcătuit bine lotul reprezentativ pentru „cel mai greu meci din viața echipei noastre naționale”. Cel de astăzi de la Leipzig. Mar mult, pe o întreagă pagină scrisă mărunt, sînt date o sumedenie de indicații de cum trebuie abordată partida, cum trebuie să evolueze în teren fiecare jucător. Ce-am putea răspunde cititorului nostru? În primul rînd că, într-adevăr, meciul de azi este foarte dificil. În al doilea rînd că, în lotul care s-a deplasat la Leipzig, există jucători în-cercați în multe bătălii grele, capabili să obțină un rezultat bun, care să toarnă bucurie în inimile miilor de simpatizanți ai fotbalului. Și în al treilea rînd, că antrenorii știu bine cum ar trebui să joace o echipă pentru a nu părăsi învinsă terenul. Acestea fiind zise, să urăm succes deplin „tricolorilor” care ne vor reprezenta azi într-o confruntare cu o miză atît de mare — calificarea pentru turneul final C.M.

● DEPARTE DE ADEVĂR. „Sînt un pasionat cititor al revistei FOTBAL — ne scrie Toma Tiboi, din Comănești. Nu mi-a scăpat absolut nici un număr. Apreciez mult eforturile pe care le faceți pentru tipărirea unei publicații frumoase și interesante. Un singur lucru mă supără. De ce, atunci cînd efectuați diferite sondaje, solicitați păreri numai unor actori, cîntăreți?”

— Mulțumindu-vă pentru cuvintele frumoase pe care ni le-ați adresat în... prima parte a scrisorii dv., trebuie să vă spunem, tov. Tiboi, că sînteți foarte departe de adevăr, atunci cînd vă referiți la sondajele pe care le face revista. Întotdeauna am căutat să aducem în coloanele FOTBAL-ului opinii de la oameni de cele mai diferite profesii și... vîrste. Iar exemplul cel mai edificator în acest sens este „Trotul FOTBAL”, care se atribuie celui mai bun jucător al anului în urma unui sondaj de mari proporții în rîndul tuturor iubitorilor fotbalului.

● GOLURI, PENALTY-URI. Două întrebări ne adresează Ioan Roată, Victor Alexa și Viorel Iacob din Timișoara. Prima: „Dacă în fotbal, absolut toate golurile sînt rezultatul unor greșeli; de portar, de arbitraj etc.”

— În nici un caz. Se marchează goluri și prin contra-bușla, sută la sută, a... echipei adverse, prin acțiuni rapide, bine concepute care să facă mat apărarea din față. Desigur, foarte multe goluri au la bază greșeli, dar, să nu exagerăm.

A doua întrebare: „Dacă un arbitru poate acorda un penalty care să nu aibă nimic comun cu faza concretă dintr-un moment dat?”

— Sigur că poate, regulamentul specifică clar acest lucru. N-am auzit însă ca un arbitru să acorde 11 m pentru că... publicul unei echipe s-a comportat nedemn! ? E o aberație.

● ANUL ACESTA. REABILITAREA? Mihai Stroila (Bechet — Dolj), este unul din înflăcărații suporteri — năi nu se putea altfel — ai Universității Craiova. „Am suferit foarte mult cînd craiovenii au pierdut campionatul. Dar, ce-a fost a fost. Universitatea s-a întărit, pentru acest campionat, cu Boc și Ștefanescu și cred că, de asta dată, nu va mai pierde titlul. Altfel, aș vrea să aflu însă de la dv.: cînd a mai jucat Universitatea Craiova într-o competiție europeană?”

— În 1970, în „Cupa U.E.F.A.”, cînd a învins echipa maghiară Pecs: 2-1 la Craiova, 0-3 la Pecs. Găsiți răspunsul la celelalte două întrebări în detaliile de la meciul Florentina — Universitatea, de la Florentina.

● PE SCURT ●

Fr. Vidican (Radna — Arad): Chiar în acest număr al revistei veți găsi un articol despre campionatul de tineret-rezerve: Ilie Boghian (Tordirești — Suceava): 1. A fost o simplă greșală de corectură. Arbitrii acordă penalty-uri; nu... antrenorii; A. Schmitz (Arad): La meciul Dinamo — Steagul roșu, arbitrul Vasile Topan a primit nota 9; Petre Ighireanu (Lugoj): 1. Poate că și alți jucători vor depăși granița celor 300 de meciuri în Divizia A. 2. Vom reveni cu rubrica „Intimitățile gazonului” în perioada de intercomparațională V. Busuioacă (Sopotu-Nou, Caraș-Severin): Însuși! Nu se poate să nu primim răspuns din partea clubului Dinamo: Gheorghe Saravaru (Petești): Ologu de la F.C. Constanța joacă, în prezent, la Corvinul Hunedoara.

ÎNALTĂ SOLIE

A PĂCII

ȘI SOLIDARITĂȚII

La încheierea vizitei întreprinse în șase țări de pe continentul Americii Latine — acțiune politică de excepțională însemnătate, strălucită solie a prieteniei, solidarității și colaborării internaționale — populația Capitalei a făcut o caldă și entuziastă primire tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU. Săltată cu o mare bucurie și dragoste de către întregul popor, înapoierea conducătorului partidului și statului nostru a prilejuit vibrante manifestări exprimând sentimentele de unanimă adeziune și aprobare deplină, de satisfacție și mândrie patriotică ale tuturor cetățenilor patriei.

Țara întreaga a urmărit cu însuflețire momentele vizitei făcute de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU în mai multe țări ale Americii Latine, oamenii muncii înscindându-l cu inima și gândul lor pe președintele Consiliului de Stat, în această călătorie istorică — prima efectuată de un șef de stat român pe acest continent — încheiată, după cum se știe, cu rezultate deosebit de rodnice înscrise pe multiple planuri. În urma acestei vizite memorabile au fost puse bazele unei trainice și îndelungate colaborări, s-a ajuns la concluzia comună de a adăuga la vechile tradiții ale relațiilor care leagă poporul român de cele din țările vizitate, noile realități contemporane. Aceeași concluzie comună a evidențiat necesitatea întăririi solidarității în lupta comună pentru dezvoltarea economico-socială, pentru consolidarea independenței și suveranității, pentru o lume mai dreaptă, prietenie și pace între toate popoarele lumii.

AGENDA POLITICĂ A SAPTĂMÎNII

Înscrisă în mod organic în ansamblul activității internaționale, desfășurată consecvent, cu o remarcabilă clarviziune, vizita conducătorului nostru iubit a constituit, fără îndoială, o nouă și înaltă expresie a traducerii neabătute în viața a hotărârilor de importanță istorică elaborate de Congresul al X-lea și Conferința Națională ale partidului, privind promovarea largă a prieteniei, înțelegerii și cooperării între state. În îndeplinirea acestei misiuni, conducătorul partidului și statului nostru, neobosit și înflăcărat promotor al idealurilor înaintate ale omerniei contemporane, a desfășurat — din nou, în fiecare din cele șase țări cuprinse în itinerariul călătoriei — o activitate multilaterală, cu totul remarcabilă, care a fi purtăm cel mai profund respect și deplină prețuire.

Înalt mesaj de pace, prietenie și colaborare, vizita tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU a constituit, totodată, prilejul unei mai bune cunoașteri a României socialiste, a harnicului și talentatului nostru popor, a minunatelor lui înfăptuiri, realizate sub conducerea partidului. Vorbind despre acest lucru tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU sublinia în cuvintele rostite la înapoierea în Capitala țării: „Am făcut peste tot cunoscută munca, activitatea depusă de poporul român pentru a-și facei o viață socialistă, politica internațională desfășurată de țara noastră. Am fost sursă de prietenie și solidarității poporului român cu toate popoarele vizitate, cu toate popoarele Americii Latine”.

Multiplele aspecte ale vizitei întreprinse în aceste țări, rezolvările și rezultatele ei deosebit de fructuoase, ecourile favorabile de care ea s-a bucurat în întreaga lume, subliniază faptul că acest itinerar politic se constituie ca un moment de cea mai mare însemnătate în politica externă a României socialiste, politica de consecvență acțiune militantă pentru traducerea în viață a năzuințelor supreme ale păcii și colaborării internaționale.

Adeziunea, aprobarea deplină și entuziasmul cu care toți locuitorii țării au salutat sinteza acestor remarcabile realizări, cuprinsă în cuvintele tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, a demonstrat totodată angajamentul unanim că poporul român va acționa cu fermitate și vigoare sporită pentru îndeplinirea politicii externe a partidului, cu convingerea și conștiința că aceasta corespunde intereselor vitale de propagare a României și, în același timp, intereselor întăririi forțelor mondiale ale socialismului, promovării largi a păcii și înțelegerii între toate popoarele lumii.

DIN TOATĂ INIMA, SUCCES DEPLIN

ÎN MECIUL RETUR CU ECHIPA R.D.G.!



O imagine din fototecă. Echipa națională, surizătoare, după victoria realizată în meciul-tur de la București cu reprezentativa R. D. Germane. Așteptăm reeditarea acestei fotografii, plină de satisfacție și după meciul-retur de astă-seară de la Leipzig

CU VALENTIN STĂNESCU, ÎNAINTEA STARTULUI

LEIPZIG, 25 (prin telefon, de la trimisul nostru). Marți, o oră de amiază, în camera 404 a hotelului Astoria, la Valentin Stănescu. Să tot fie un ceas de cînd discutăm despre partida de miercuri, despre ultimele preparative ale tricolorilor încheiate cu puțin timp înainte pe stadionul Central. Cum se spune, zarurile au fost aruncate! Dobrin și Dumitrache s-au mișcat bine, nu s-au simțit deloc incomodați la efortul depus și, iată, astăzi, cele două mari semne de întrebare au dispărut, lîmpezind gândurile antrenorului pe umerii cărui, în aceste zile, apăsă atîtea griji, atîta răspundere. Deci, știe totul — după vizionări de filme, după studii atent, în repetate rînduri, la fața locului — despre adversar, așa cum, de altfel și G. Buschner cunoaște despre... partea cealaltă.

Îl întrebăm, pentru început, dacă formula „11”-lui pe care îl va alina îl satisface, dacă corespunde pe deplin năzuințelor sale.

— În linii mari, da, intrucit, aprecînd după randamentul dat în sezonul trecut, marea majoritate a titularilor meritau din nou încrederea noastră, a conducerii tehnice.

— De ce spuneți „în linii mari”? Aveți vreo rețineră?...

— Sincer să fiu, una singură. Mă preocupă, nu pot să trec ușor peste absența lui Troi. Am făcut tot posibilul ca să-l recuperăm după accidentare, dar totul a fost în zadar.

Pentru mine, Troi, o aripă clasică, tehnică și cu explozie necesară, înseamnă întruparea unei anumite idei de joc pentru care, după cum bine știți, am optat la numirea mea ca antrenor al echipei naționale. Și eu de bine evoluase el la penultimul test, cel de la Novi Sad...

— Apropos, care dintre cei trei adversari înfrinți în acest sezon s-au apropiat mai mult de profilul, de specificul formației lui Georg Buschner?

— Nu încapă vorba. Hertha din Berlinul Occidental! Are jucători cam de același gabarit, aplică același marcaj strict pe o mare suprafață a terenului. Dar și celelalte jocuri, cu Vojvodina și A.B.C. Natal au fost, cred eu, de un real folos.

— Reținem faptul că regretați mult absența lui Troi. Pe înlocuitorul lui, Taralunga, nu-l vedeți în stare să ducă la bun sfîrșit ideea de joc pe care o preconizați?

— Craioveanul e un alt gen de extremă, are un alt stil. Dar din momentul ce-l voi folosi din primul minut, înseamnă că-i acord și lui toată încrederea. Va trebui, însă, să se bucure de întreg sprijinul coechipierilor, după cum va fi necesar cu și el să joace totalmente pentru echipă. Sper într-o bună sincronizare între el și Dobrin.

— Trecînd și în tabăra adversă, spuneți-mi ce impresii v-au lăsat rezultatele obținute în cupele europene de echipă de club din R.D. Germană?

— Și anul trecut, pe vremea aceea, ele au avut același start excelent. Le consider formații puternice, așa cum este, desigur, și echipa reprezentativă a R.D. Germane. Fiește, cu autourile și cu slăbiciunile lor.

— Care ar fi, după părerea dv., atu-urile?

— O mare forță de joc, respectarea riguroasă a disciplinei tactice, oricare ar fi ea...

— Și slăbiciunile?

— Le cunosc destul de bine și eu-vii mei. Prefer să vi le dezvăluie eu, în timpul partidei...

★

...Începînd un nou pachet de Snagov, Valentin Stănescu ne lasă să înțelegem că a cam spus tot ce știe. Gestul nervos cu care și-a aprins țigareta, și, apoi, și „setea” cu care a tras adînc primul fum, ne vorbeau, însă, și de ceea ce simte. Acea grijă nemăsurată pentru obținerea rezultatului necesar calificării.

Gheorghe NICOLAESCU

SUBLINIERI

CALIFICAREA...!

In fond, de ce ținem atît de mult să fim prezenți, cu fotbalul nostru, la turneul final al unui nou campionat mondial? Pentru că avem mîndria noastră, mîndrie românească, de a fi acolo unde se află cei mai buni, pentru că peste tot muncim pentru a ne ridica tot mai sus și este firesc să ne dorim pe vîrful și în sport, și în fotbal!

Am fost la Guadalajara, echipa României a avut drapelul sus în Mexic! Fotbaliștii noștri s-au aflat în toila bătăliei cu Brazilia, Anglia și Cehoslovacia și chiar dacă n-au putut urca mai sus de meterezele grupei, de atunci fotbalul românesc a atras atenția lumii sportive, prin ambiția echipei sale naționale, printr-un joc apreciabil, pînă atunci aproape necunoscut. În numai cîteva zile, echipa de fotbal a României, și cei mai buni jucători ai săi, făcuseră ocolul lumii prin intermediul ecranului mondial al televiziunii.

Cu ce va reuși să depășească noul „Weltmeisterchaft '74” trecutul „El Mundial '70” încă nu știm, dar prezența

fotbaliștilor noștri la turneul final '74 ar însemna un deosebit prestigiu pentru sportul românesc.

Jucătorii noștri aflați acum la Leipzig, înaintea celei mai puternice confruntări din grupa a IV-a a preliminarilor C.M., cunosc, mai bine decît orîcine, importanța jocului de astă-seară cu echipa R. D. Germane, sint pătrunși de semnificația importantă a opțiunii pentru calificarea pusă în joc la Leipzig. Cea mai mare parte dintre ei sint căliți de ani de zile în fecul unor bătălii sportive și s-au maturizat la școala aspră a solicitărilor maxime. De aceea, mai mult decît orîcînd, judecata lor despre o confruntare pe care o au în față, prezintă o greutate incomparabilă cu trecutul apropiat cînd declarațiile dinaintea unui meci erau, adesea, formale. În ultimele discuții cu fotbalisții noștri, luni după amiază, înaintea plecării de pe aeroportul Otopeni, se putea constata ușor preocuparea, hotărîrea lor de a face tot ceea ce le stă în putință pentru a contracara, printr-un joc dirz, echilibrat, lucid, avantajul terenului propriu, deținut de echipa R.D.G.

În această seară vom putea vedea dacă și cum băieții noștri transformă în fapte hotărîrea lor de a fi din nou prezenți în turneul final al campionatului mondial de fotbal '74. Dacă ei vor evolua cu ambiția, cu puterea și cu calmul pe care l-au promis tuturor celor ce îi iubesc, atunci vor putea obține marea opțiune a calificării: victorie sau rezultat egal. În acest rezultat egal, în obținerea unui punct, constă avantajul echipei noastre, în timp ce reprezentativa

R.D.G. are neapărată nevoie de două puncte. Și chiar, în ipoteza realizării acestor două puncte, adversarii noștri de azi vor trebui, ca la 3 noiembrie, în ultimul joc al grupei a IV-a, la Tirana, Albania — R.D.G., să câștige ambele puncte în deplasare, ceea ce nu este sigur.

Meciul de astă-seară este un meci-cheie al grupei, de o mare importanță, aflat nu numai în centrul preocupărilor noastre dar și în atenția Europei fotbalului, deși mai rămîn de disputat, totuși, pînă la 3 noiembrie, încă trei partide (Albania — Finlanda la 10.X, România — Finlanda la 14.X și Albania — R.D.G. la 3.XI). Apore deci și un ultim meci al echipei României la București care va trebui cîștigat la un scor foarte confortabil, peste 5—0, necesar în caz că la sfîrșitul jocurilor din grupă echipa României se va afla la egalitate de puncte cu R.D.G. Dar nici un asemenea „5—0” cu Finlanda nu este dinainte jucat, deci semne de întrebare vor rămîne în grupa a IV-a pînă la încheiere, dacă nu cumva, în astă-seară la Leipzig, echipa națională română va reuși să pună punct de pe acum rivalității sportive cu fotbalisții din R.D.G.

Le dorim din inimă fotbalisților noștri o seară de dăruire deplină și formă maximă, de curaj, de calm, de fotbal logic și eficient. Ne dorim cu toții o seară de satisfacții, care să obțină de pe acum un loc României la Weltmeisterchaft '74. SUCCES!

Aurel NEAGU

În anul 1923, cîțiva muncitori și maiștri din Atelierele Grivița s-au zbatut să pună bazele unei „Asociații culturale și sportive C.F.R.” În fruntea lor se afla maestrul Teofil Copaci, ajutat de strungarii Grigore Grigoriu, Dumitru Constantinescu, Geza Ginzer, Tudor Petre, Franz Hladt. Aceștia au fost primii membri și au constituit și primul comitet al „Asociației C.F.R.”, iar sportul „de început” a fost, cum lesne se poate bănuî, fotbalul. Căpitanul primei echipe feroviare de fotbal a fost strungarul Grigore Grigoriu, iar președinte al asociației, maestrul Teofil Copaci. Actul de constituire a fost semnat într-o sală de clasă a școlii primare de lângă Atelierele Grivița. Simbolică asociere între munca fizică și năzuința de cultură, de lumină, pe care aceștia reprezentanți ai clasei muncitoare au afirmat-o din primul moment al activității lor!

În lipsa unui teren potrivit pentru jocul de fotbal, muncitorii de la Ateliere au trebuit să închirieze, plătiind bani grei din buzunarul lor sărac, terenul C.A.B. de la Șosea, unde și-au făcut antrenamentele. Noua echipă a feroviarilor de la Grivița a atras, ca un magnet, pe toți muncitorii Ateliereilor, care jucau în alte formații ale vremii. Primii jucători care au „fuzionat” cu echipa C.F.R. au fost cei de la „Excelsior”, în frunte cu Emil Dobrescu, urmat de Vasile Constantinescu, Gh. Mărculescu, D. Iltu. Echipa C.F.R. a pornit, de la început, confruntările cu marile formații din acea vreme: Unirea Timișoara (în care juca Rudy Wetzler) și Gloria C.F.R. Arad. Dar, deocamdată, feroviarilor de la Grivița, neajutați de nimeni, nu puteau nici măcar să-și achiziționeze echipamentul necesar. Dintr-un val de pinză vișinie au fost confecționate, în casa lui Grigoriu, primele tricouri, iar ghețele cu crampoane au fost „recondiționate” din bocancii uzați ai altor tovarăși de muncă din Ateliere!

Acesta a fost începutul. Au trecut de atunci 50 de ani, timp în care clubul sportiv Rapid a parcurs un drum lung, presărat cu bucuriile victoriilor și ale rezultatelor frumoase, dar frînt uneori de vicisitudinile anilor de început, cînd sportul, în condițiile regimului burghezo-moșieresc, era de-a dreptul desconsiderat.

De-abia în contextul măsurilor înnoitoare, adaptate de conducerea partidului și statului nostru, pe linia stimulării activității de cultură fizică și sport, ca mijloc puternic de întărire a sănătății și a educației multilaterale a tineretului, a devenit clubul Rapid una dintre puternicile unități ale sportului de performanță din țara noastră.

Acestora, ca și celorlalți purtători ai culorilor alb-vișinii, le dedicăm această pagină, odată cu tradiționala urare, din partea redacției revistei noastre, „La mulți ani!”



Iată, în această fotografie, doar o părticică din marea masă a celor ce iubesc Rapidul a celor ce — la bine ca și la rău — înconjoară cu atîta dragoste echipa lor de fotbal.

Imaginea a fost luată cu prilejul finalei de anul trecut a Cupei României cînd Rapid a întrecut pe Jiul cu 2-0.

Pe una din pancarte se poate citi:
„Cupă, dacă ne iubești,
Haide cu noi în Giulești!”
Pentru asemenea suporteri, merită să te dăruie.

Foto: I. MIHAICA

NUME CARE AU ILUSTRAT JUMĂTATE DE VEAC

Dacă acum, în pragul celei de a doua jumătăți de veac dorim să facem o retrospectivă a figurilor care au ilustrat echipele Rapidului, greutatea cea mare constă în alegerea celor mai reprezentativi jucători feroviarilor. Trecînd peste anii de pionierat, să ne fixăm la team-ul care a adus pentru prima dată în Giulești un trofeu național. Și acesta a fost Cupa României cucerită în 1935 (6-5 cu Ripensia, în finală, după prelungiri) de formația: Theimer — Roșuțel, Ujlaky — Vintilă, Wetzler II, Cudean — Georgescu, Barbu II, Ströck, Medve, Atila.

În sezonul următor, formația se întărește cu cîțiva jucători de clasă. Din oborean, Petrică Rădulescu devine giuleștean, apar Costea, Auer, Făneșu, Rășinari, iar în centrul liniei de atac, Barațky, jucător cu fotbalul în sînge, maestrul neîntrecut al loviturilor libere de la marginea careului. Tot atunci, un alt reprezentant al Oborului, Ionică Bogdan, devine și el ciferist. Cu acești ași în formație, C.F.R. — cum se numea pe atunci Rapidul de azi — reușește o altă victorie în Cupa României, ediția 1937, prima din șirul neîntrerupt al celor șase.

În campionatul 1937—1938, apare binecunoscutul Rafinski, iar în atac își face debutul un tânăr inter-sîngă, mai tîrziu trecut în ultima linie de apăratori, unde s-a remarcat în mod deosebit primind și supranumele de „fundasul de fier”. Era Lengheriu. Da, la început a fost atacant.

1941 aduce în formație un tineret de prim Brăila, încă elev de liceu. Venea la Bucu-

rești, juca și pleca înapoi, acasă, la școală. Era Ștefan Filote. Regretatul Fănică a devenit stegarul echipei, căpitanul ei, internațional în echipa României, antrenor la Rapid. A cunoscut sub culorile alb-vișinii marile bucurii și marile necazuri ale fotbalului, dar și-a păstrat nealterată delicatețea sufletească a tînarului licean, o anume distincție care l-au făcut jucătorul model.

Anii trec, trece și războiul. În 1945, în campionatul Capitalei, apare Miki Mihăilescu, cel ce va juca — în afară de portar — toate posturile; pe extrema stîngă, Cricioiu, un alt oborean transferat în Giulești. A doua ediție a campionatului național post-belle (1947—1948) aduce printre rapidiști doi jucători de numele cărora vor fi legate, peste ani, două succese de seamă ale clubului. Este vorba de portarul Valentin Stănescu și de Razil Marian, atacantul cu șut necrutător. Două decenii mai tîrziu, sub conducerea primului, Rapid avea să cucerească singurul său titlu de campioană; de numele celui-alt este legată revenirea Cupei României în vitrina Giuleștilui. În 1972, deci după trei decenii de la ultima victorie. De la Timișoara se reintegrează fotbalului din Capitală, inginerul Andrei Rădulescu, arbitru de mai tîrziu, care, ca jucător, va cuceri, în 1980, titlul de golgeter. Alături de el alte nume cunoscute: Avastilehoatei, Nae Roman, Ferenczi, Dungu, Macri...

1956 aduce echipei din Giulești o întreagă promoție de „juniori naționali”: Greavu, Bodo, Neamtu, Stancu, Nae Georgescu, Copil III, Ene II

etc. Un schimb cu Dinamo face ca în Giulești să revină Motroc, cel care aci își începuse ucenicia, și care se va ilustra apoi ani de-a rîndul ca fundas central. Pleacă, însă, Ene II la clubul din Șoseaua Ștefan cel Mare. Din producție proprie, vor ilustra ani de-a rîndul echipa feroviară, Dan Coe și Dinu. Flacăra roșie trimite în Giulești un fundas respins inițial de unii pentru a fi aplaudat apoi de toți — Lupescu. Tot de la „piețari” apare talentatul (și discutatul) Răducanu.

S-ar putea însă să-i uităm pe Dumitru II și Ion Ionescu, cuplul „vrăjitorilor balonului” Valentin Stănescu a făcut din el o armă de temut pentru apărarea oricărei adversar. Dar cu aceștia nu se sfîrșeste galeria marilor jucători ai Rapidului. Unii dintre ei, chiar dacă nu au îmbrăcat de multe ori tricoul național, au fost și sînt — oameni de nădejde ai echipei. Ca de pildă, Pop și Angelescu, Năsturescu și Codreanu. Alții au strălucit, au dat culoare și sens jocului, ca Dumitru.

În ultimele două sezoane, lotul de jucători al Rapidului a cunoscut prefaceri mari. Dacă a venit și a plecat Bodo, au rămas, în schimb, alții cu care se poate construi marea echipă de mîine. Să-i numim pe Grigoraș și Florin Marin, pe Neagu și, ultimul venit, Rîșniță. Cu toți creșcuți în pepiniera Rapidului. „Promoția semicentenarului” se dovedește demnă de ca- itățile înaintașilor ei.

MOMENTE DIN ACTIVITATEA INTERNAȚIONALĂ

Rapid (sau C.F.R., sau Locomotiva, sau Locomotiva Grivița Roșie) a fost și este un reprezentant autorizat al sportului feroviar, dar — în același timp — și un demn exponent al fotbalului nostru. O asemenea dublă calitate i-a confirmat-o activitatea depusă și valoare atînsă de-a lungul anilor. Aceștea au lăsat în evidență și au fost susținute și în arena internațională, dînd multe satisfacții susținătorilor echipei. Palmarelele său internaționale cuprind peste 300 de întâlniri cu echipe din diferite țări și continente. Vom desprinde mai jos momente mai importante și cu adîncă semnificație dintr-un bilanț cu care Rapid se poate mîndri.

1933. Era încă cînd C.F.R., cum se numea pe atunci, a plecat în primul său turneu peste hotare, în Franța. Turneu închinat cu un real succes. Echipa a fost apreciată pentru conduită ireproșabilă și pentru joc spectaculos. Fotbalul românesc se face mai bine cunoscut, în Franța și apoi în Iugoslavia și Bulgaria, unde Rapid a evoluat în același an, cu Foran, Pirvulescu, Șerb, Ores, Boros, Abrudan, Gebrovski și Gaiducovici, nume rămase înscrise în cartea de aur a Rapidului.

1938. Debut, împreună cu Ripensia, în „Cupa Europei Centrale” intercuburi. Joacă la Budapesta cu Ujpest și pierde cu 4-1. Nimeni nu i-a mai acordat șansă la retur. Dar Rapid (P. Rădulescu — St. Wetzler, Bosculeț — Vintilă, Rășinari, Rafinski — Bogdan, Moldoveanu, Auer,

Lengheriu, Cudean) a învins toate calculele după un meci memorabil: 4-0, cu un gol mareș de Bogdan în min. 90! A fost o victorie răsunătoare, dată fiind fama clubului budapestan.

1940. O nouă ediție a „Cupei Europei Centrale” și un nou succes de prestigiu pentru Rapid. De data aceasta de proporții mai mari. Elimină pe Hungaria Budapesta (2-1 și 3-0) și face trei meciuri nule cu Gradjanski Zagreb în semifinale (0-0 la Zagreb și București, 1-1 la Subotica) și intră — prin sorți — în finală, cu Ferencváros Budapesta. Dar, finala n-a mai avut loc. Norii negri, rău-vestitori, învaliseră Europa. Satisfacția însă, a rămas intactă pentru realizatorii acestei performanțe: P. Rădulescu — Silvăș, Lengheriu, Costea, Vintilă, Rășinari, I. Wetzler, Moldoveanu, Bogdan, Sipos, Simko, Barațky, Radu Florian, Auer, Dan Gavrilescu, participanți la toate jocurile.

1947. Reprezentativa României (Rapid) este invitată la primul campionat internațional feroviar: 4-2 cu Austria, 8-1 cu Franța, 1-0 cu Bulgaria, 1-1 cu Ungaria și locul 3 în clasament. După un 6-2 cu Polonia, Echipa română absentează la următoarele trei ediții, apoi ocupă locul 2 în ediția a V-a și locul 3 în a VI-a, dar în 1968 cucerește titlul, după o finală cu Lokomotiv Sofia (3-1 la București, 0-1 la Sofia). Realizatorii: Răducanu — Lupescu, Ștefan, Motroc, Dan, Greavu, Costea, Dumitru, Pop, Jamaischi, Codreanu, Năsturescu, Secelea-

nu, Petreanu, Neagu, Păbici. Rapid confirmă în ediția a IX-a: locul 2, ca și în a X-a. În prezent dispută semifinalele ediției a XI-a.

1964—1965. Participare cu succes în Cupa Balcanică: câștigă de două ori consecutiv trofeul. În 1963—64 după o finală cu Spartak Plovdiv (1-1 la Plovdiv, 2-0 la București). În 1964—65 cu... Farul (2-0 la Constanța, 3-3 la Bacăurești). Succese prestigioase la care au contribuit: Andrei, Urziceanu — Greavu, Motroc, Lupescu, Alhai, Jamaischi, N. Georgescu, Kraus, Năsturescu, Dumitru II, Ion Ionescu, Cudeanu.

1967—1968. Participare în Cupa campionilor europeni. Rapid ajunge pînă în optimă, unde este eliminată de Juventus Torino (0-1 și 0-0), după ce scosese din cursă pe Trakia Plovdiv (0-2 și 3-0).

1968—1969. Debut și în Cupa orașelor tirguri, dar pierde în fața lui O.E.K. Belgrad, ca și în ediția următoare în meciul cu Vitoria Setubal. În schimb, participarea la ediția 1971—72 a Cupei U.E.F.A. este mai bună: elimină pe F.C. Napoli, apoi pe Legia Varșovia, dar se inclină în fața lui Tottenham Londra (urât al III-lea).

1972—1973. Prezență și în Cupa cupelor. Ajunge pînă în „sferturi”, cînd cedează în meciurile cu Leeds. Pînă la acesta eliminase pe Landskrona Boys și Rapid Viena.

Am consemnat mai sus, evenimentele mai importante dintr-o activitate îndelungată și destul de rodnică.

RĂSPALTA MERITELOR

De-a lungul anilor, moi mulți purtători ai tricourilor cu însemnele clubului feroviar de lângă podul Grant au fost răsplătiți cu înalte titluri de maestru și maestru emerit al sportului, onoruri acordate unor sportivi de frunte, exemple de comportare în vîltoarea marilor dispute.

Patru jucători de la Rapid au primit suprema distincție, titlul de maestru emerit al sportului: Dumitru Macri, Ilie Greavu, Nicolae Lupescu și Dan Coe.

Cu titlul de maestru al sportului au fost distinși 12 jucători din generațiile postbelice ale feroviarilor. Este vorba de Michi Mihăilescu, Adalbert Androvici, Ștefan Filote, Nicolae Roman, Gheorghe Ene, Nicolae Georgescu, Gheorghe Dungu, Ion Ionescu, Vasile Copil, Vasile Seredai, Necula Răducanu și Alexandru Neagu.

Un șirag de valori, alături de care, fără îndoială, vor veni altele în anii ce urmează.

ȘTAȚII CĂ...

detașat primul loc, fiind un fel de... Leeds al fotbalului nostru!

„Șase atacanți ai feroviarilor bucureșteni și-au înscris numele pe tabelul de onoare al celor mai eficace jucători divizionari A? Primul golgeter rapidist a fost St. Barbu (1935—36), cu 23 de goluri marcate. I-au urmat exemplul: St. Auer (1939—40) — 21 goluri; I. Bogdan (1940—41) — 21 goluri; A. Rădulescu (1950) — 18 goluri; I. Ionescu, de două ori (1962—63 și 1965—66), cu 20 și, respectiv, 24 de goluri marcate. De-a lungul anilor, la Rapid au jucat însă și alți „tunari” ai fotbalu-

lui nostru ca: Barațky, N. Georgescu, Dan Gavrilescu, Marian și... Oblemenco!

„Rapid, club fruntaș al fotbalului românesc, în cei 50 de ani de existență, a fost și un nesecat izvor de „tricolori”. Mulți, foarte mulți dintre idoli Giuleștilui, au fost chemați să apere culorile echipei naționale în diferite partide amicale sau oficiale. Printre ei: Barațky, Bogdan, Filote, Auer, Greavu, Ion Ionescu, Dumitru II, Dan Coe, Lupescu, Macri, Andrei Rădulescu, Dumitru, Răducanu, Neagu etc., etc.

„Spre deosebire de campionat, giuleștenii au trium-

fat de mai multe ori în a doua mare competiție a țării, Cupa României, pe care au câștigat-o de opt ori? De șase ori la rînd, între 1936—37 și 1941—42, performanță încă neegalată de altă echipă românească!

„Clubul feroviar s-a înscris, tot timpul, în grupul celor care și-au crescut cu mare atenție și grija jucătorii de care a avut nevoie, pe care i-a lansat apoi pe orbita performanței? Iată numele efiorva: Dan Coe, Neagu, Pavlovič, Octavian Popescu, Dumitru, Marian Popescu, Grădeanu, Dumitru II și III, Adrian Popescu, Ion Ionescu, Constantin Dinu, Petreanu, Grigoraș, R. Marin, Rîșniță. De trei ori, în ultimii 25 de ani, a trimis Rapid în campionatul juniorilor: 1951, 1959—1960 și 1963—1965.

DERBYUL DE LA CRAIOVA DOMINĂ ETAPA DE RELUARE A CAMPIONATULUI

La sfârșitul acestei săptămâni competiția nr. 1 a fotbalului nostru — campionatul — întrerupt cu zece zile în urmă pentru a face loc pregătirilor echipei reprezentative, în vederea partidei cu R.D. Germană — își reia, cu cea de a opta etapă, firul întrecerii, intrând în cea de a doua cincime a desfășurării sale.

Simbătă și duminică, așadar, plutonul celor 18 participante la spectaculoasa dispută, din cadrul primului eșalon divizionar, se va alinia din nou în fața tribunelor (sperăm pline), exprimând ca și pînă acum dorința fiecărei formații de a lupta pentru un loc cât mai bun „sub soarele clasamentului”. Ver fi, fără îndoială, nouă partide de pasionantă încheștare a forțelor în care — ne place să credem — nu vor lipsi fotbalul de calitate și sportivitatea, așa cum s-a întâmplat uneori pînă acum.

Privind în general meciurile etapei a VIII-a, atenția este reținută de primul mare derbi al sezonului de toamnă, programat pe stadionul Central din Craiova, devenit de la o vreme principală scenă de manifestare a interesului pentru fotbal. Studentii din Cetatea Băniei — alcătuiți, încontestabil, la ora actuală, cel mai omogen și mai echilibrat „11” din campionat — păstrează prima șansă și în același timp au posibilitatea să-și consolideze poziția de lider. La rândul său, F.C. Constanța, o echipă „grea” știe să joace foarte bine în deplasare minuiind cu abilitate incisiva armă a contraatacului. În perspectivă, deci, o întâlnire de zile mari, avanspremieră la partida internațională din 3 octombrie cînd Universitatea va încerca să depășească primul tur al Cupei U.E.F.A., în dauna Fiorentinaei.

Nu mai puțin interesantă se prezintă și confruntarea de la Pitești. F.C. Arges, în ușoară criză de formă și în prezent pe o poziție în clasament puțin onorantă, întâlnește în ambițioasă formație a studenților bucureșteni un adversar dificil, cu multe potențe tactice care pot aduce echilibru în teren și chiar pe tabela de marcat.

Tradiționale și promițătoare se anunță și cele două meciuri care se dispută în Capitală. Ce-i drept Politehnica Timișoara de azi nu mai are virtuțile, care făceau, cu ani în urmă, echipa lui Brînzei, Căpăleanu și Cioescu să inspire teamă dinamoviștilor bucureșteni la ei acasă. După cum nici Petrolul lui Gigi Dumitrescu nu este încă ceea ce tinde cu perseverență să devină, pentru a putea privi, de la egal la egal, partida sa cu Steaua. Și totuși tineretea și dorința de afirmare a studenților timișoreni sau elanul și disciplina tactică a petroliștilor ploieșteni ar putea cîntări destul de greu în balanța rezultatului final.

La Tg. Mureș și Reșița, partidele A.S.A.—U.T.A. și C.S.M.—Universitatea Cluj apar ca cele mai echilibrate ale etapei dacă ne orientăm după configurația clasamentului. Prima dintre acestea oferă militărilor mureșeni — beneficiari ai avantajului terenului — o bună șansă de a-și îmbunătăți situația actuală, destul de precară. În cealaltă, reșițenii se vor strădui, cu siguranță, să șteargă din amintirea pasionaților lor suporteri imaginea unui recent insucces, care i-a făcut să piardă două puncte prețioase acasă.

In sfârșit, la Iași, Cluj și Petroșani au loc trei întâlniri în care formații aflate în subsolul clasamentului (Sport Club, C.F.R. și Jiul) încearcă să mai adune ceva puncte, în dauna unor parteneri de întrecere situate, deocamdată, în zona de mijloc a ierarhiei divizionare.

În ansamblu privită, etapa a VIII-a, dominată de derbyul de la Craiova, se anunță ca deosebit de interesantă, cu multe puncte de atracție și mai ales speranțe în realizarea unor spectacole sportive de calitate, la care să-și aducă contribuția nu numai jucătorii, ci și arbitrii, și chiar spectatorii înșiși.

Mihai IONESCU

NOUȚĂȚI DIN CLUBURI

● STEAGUL ROȘU

Brașovenii au susținut, simbătă, un joc de pregătire la Piatra Neamț, pe divizionara B Ceahlăul, pe care l-au cîștigat cu 1-0. Autorul golului: Jambor. Antrenorul N. Proca are probleme de alcătuire a formației. Întrucît Pescaru (suspect de menisc) și Györfi (întindere musculară) sînt accidentați și nu vor putea fi folosiți în partida de campionat de simbătă, cu C.F.R. Cluj. Miine și vineri stegarii efectuează antrenamente ușoare. Plecarea spre Cluj a fost stabilită pentru vineri, la ora prînzului.

● POLITEHNICA TIMIȘOARA

Duminică, studentii s-au deplasat la Simeria unde au susținut un joc de verificare cu divizionara C din localitate, C.F.R. Victoria a revenit timișorenilor cu scorul de 3-0, prin punctele realizate de Rojin, Covalic și Mehedințu. Azi, este programată o nouă întâlnire amicală, pe teren

propriu, cu C.F.R. Timișoara. Pînă simbătă la prînz, cînd este prevăzută plecarea la București, pentru jocul cu Dinamo, antrenorul I. Ionescu va efectua cu elevii săi antrenamente zilnice. Dășcu continuă să fie indisponibil; în schimb, Floareș este refăcut după entorsa suferită la gleznă.

● F. C. CONSTANȚA

Dobrogenii au jucat duminică cu Sportul studențesc. Întîlnirea s-a încheiat la egalitate: 2-2. Pentru gazde au marcat Mărculescu și Oprea. Antrenorul Hașoti a rulat întregul lot de jucători. Pentru miercuri este prevăzut încă un meci de verificare, la Medgidia, cu o selecționată locală. Fundașul Stoica, accidentat (entorsă la genunchi), este indisponibil. Joi după amiază, constănțenii vor pleca spre Capitală unde vor înnopta, iar vineri dimineața își vor continua drumul spre Craiova în vederea meciului cu Universitatea, considerat derbyul etapei a VIII-a.

CLASAMENTUL

1. UNIVERSITATEA CRAIOVA	7	5	2	0	11	—	3	12
2. F.C. CONSTANȚA	7	5	1	1	12	—	5	11
3. DINAMO BUCUREȘTI	7	4	1	2	13	—	10	9
4. SPORTUL STUDENȚESC	7	3	1	3	13	—	8	7
5. STEAUA BUCUREȘTI	7	3	1	3	13	—	9	7
6. C.S.M. REȘIȚA	7	2	3	2	15	—	11	7
7. UNIVERSITATEA CLUJ	7	3	1	3	7	—	5	7
8. STEAGUL ROȘU BRAȘOV	7	3	1	3	7	—	7	7
9.—10. POLITEHNICA TIM.	7	3	1	3	5	—	6	7
PETROLUL PLOIEȘTI	7	3	1	3	10	—	11	7
11. RAPID BUCUREȘTI	7	2	2	3	9	—	10	6
12. F. C. ARGES PITESTI	7	2	2	3	9	—	11	6
13. SPORT CLUB BACĂU	7	3	0	4	9	—	12	6
14. POLITEHNICA IASI	7	3	0	4	5	—	9	6
15. U. T. ARAD	7	3	0	4	6	—	11	6
16. A.S. ARMATA TG. MUREȘ	7	3	0	4	12	—	18	6
17. C.F.R. CLUJ	7	2	1	4	11	—	17	5
18. JIUL PETROȘANI	7	1	2	4	8	—	12	4

„CUPA ROMÂNIEI”

AU ÎNCEPUT SURPRIZELE...

Duminică au intrat în întrecere formațiile din eșalonul secund al fotbalului nostru. Divizionarele B au primit replica unor formații de Divizia C sau participante la campionatele județene și orășenești. Intrarea „B”-ului în competiție nu a însemnat, cîtusi de puțin, o formalitate, pentru că nu puține au fost echipele care au părăsit competiția după primul lor meci.

Da, Cupa României nu-și dezmințe una din caracteristicile sale, aceea de competiție a K.O.-urilor, a rezultatelor neprevăzute, care-i dau frumusețe, îi sporește interesul. Printre formațiile care au gustat din cupa amară a înfrîngerii se află cîteva

nume care aspiră la un loc mai bun în fotbalul nostru, care se gîndesc chiar la Divizia A. Așa bunăoară, F. C. Bihor a pierdut la Minerul Suncuius (1-2), C.F.R. Timișoara la Constructorul Arad (1-2), echipa antrenată de Nicolae Dumitrescu, F. C. Galați la Minerul Comănești (0-2), Tractorul Brașov la C.F.R. Sighișoara (3-5), după executarea lo-

viturilor de la 11 m, căci după 90 de minute, scorul fusese alb). Unirea Tomnatic a învins pe C.F.R. Arad cu 2-0, Minerul Moldova Nouă pe Minerul Anina cu 2-1, Electromotor Timișoara pe Vulturii Textila Lugoj cu 1-0, Chimia Timnăveni pe Nitramonia Făgăraș cu 3-1, Progresul Strehaia pe Metalul Drobeta Tr. Severin cu 1-0. Și lista divizionarelor B eliminate continuă cu Minerul Căvinic, Minerul Motru, Celuloza Călărași, Industria Sirmei C. Turzii, Victoria Odorhei, Ceahlăul P. Neamț, Olimpia Satu Mare, echipă cu veleități, dar învinsă la Zalău de Unirea. Usturătoare este înfrîngerea Metalurgistului Cugir (1-4) la Textila Cîsnădie.

Această etapă a „Cupei” impune atenției echipei ca Minerul Suncuius, Minerul Comănești, Minerul Baia Sprie, C.S.U. Brașov, A. S. Miercurea Ciuc, Automatica Alexandria. În schimb, deținătoarea Cupei României, Chimia Rm. Vilcea, duminică s-a deplasat la Drăgășani și a învins cu 9-1 pe Unirea. Căci o fi „Cupa” competiția surprizelor, dar formațiile care țin la prestigiul lor nu ignorează întrecerea.

Constantin ALEXE

F. C. CONSTANȚA A CUCERIT „CUPA MEMORIALĂ IOACHIM POPESCU”

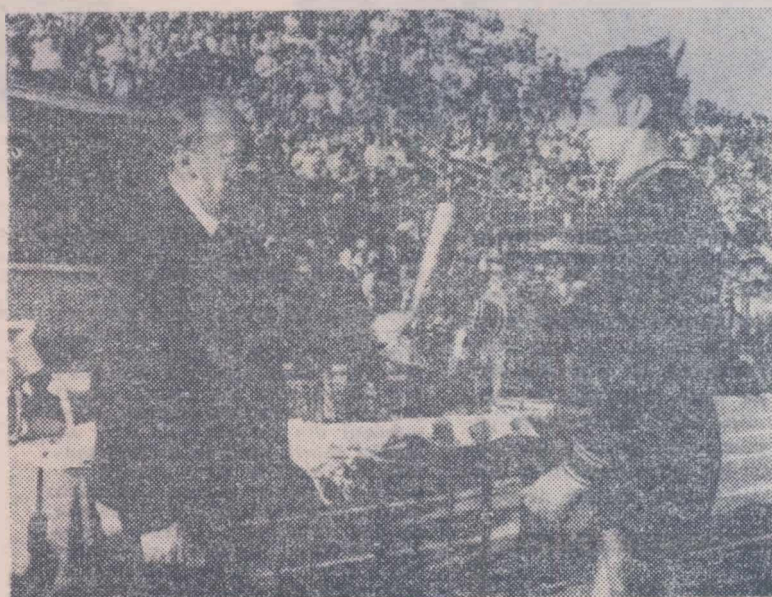
Săptămîna trecută s-a desfășurat în Capitală, pe stadionul Republicii, un interesant cuplaj fotbalistic, în organizarea clubului Sportul studențesc, dotat cu „Cupa memorială Ioachim Popescu”, aflată la a doua ediție. S-au întîlnit în primul joc, formațiile Progresul și Rapid. Ferroviarii au folosit echipa de tineret-rezerve, întărîtă cu Codrea, Petreanu și Bartales. La capătul celor 90 de minute, victoria a revenit divizionarelor B, cu scorul de 2-1 prin punctele înscrise de Moraru și Batacliu, respectiv Bartales. Conform regulamentului, fiecare echipă a executat cîte cîinci lovituri de la 11 m, scorul general al întîlnirii fiind 6-5 pentru Progresul.

Al doilea meci a opus formațiile Sportul studențesc și F.C. Constanța în care oaspeții au obținut victoria cu 1-0. Autorul golului, Vigu. După executarea scriilor de penalturi (întrucît și Progresul cîștigase cu aceeași diferență), rezultatul general a devenit 5-2 pentru F.C. Constanța. În acest fel, „Cupa memorială Ioachim Popescu” a revenit formației constănțene, învingătoare la trei goluri diferență. Progresul, victoriosă în primul meci, s-a clasat pe locul secund în clasamentul general al competiției.

ECHIPA CAMPIONATULUI, ÎNAINTEA ETAPEI A VIII-a

ADAMACHE (55)			
ANGHELINI (53)	ANTONESCU (57)	DESELCU (54)	VELEA (52)
	DUMITRU (58)	VIGU (55)	
TANASE (57)	DOBRIN (55)	OBLEMENCO (55)	LICĂ (55)

ULTIMA „REPRIZĂ” A LUI MIHAI IONESCU



Mihai Ionescu primește un trofeu din partea F.R. Fotbal, reprezentată prin prof. Angelo Niculescu. Foto: C. BEREȘTEANU

Simbătă, la Ploiești, Mihai Ionescu a apărut pentru ultima oară în poarta Petrolului. Ultima „repriză” din strălucita sa carieră sportivă. Momentul acesta fost prilejuit de retragerea din arenă a maestrului emerit al sportului, a celui distins cu Ordinul Muncii clasa a III-a, a fost un splendid spectacol de culoare, pasiune și respect. Simbătă, la Ploiești, n-a fost numai un toast rostit cu suflul de aproape 10.000 de oameni doar pentru retragerea celui care a fost de 13 ori portarul echipei naționale și de șase ori al reprezentativei secundă, a celui care 17 ani a apărut culorile echipei prahovene; simbătă s-a cîștit, în primul rînd frumusețea ideii de sport, exemplificată admirabil de acest apreciat om și jucător.

Mihai Ionescu a purtat și tricoul de echipă campioană (cucerit în 1966), a băut și șampanie din „Cupa României” (în 1963), a cucerit doi ani la rînd (1965 și 1966) și „Cupa celui mai bun portar al campionatului”, decernată de ziarul „Sportul”. Și multe, foarte multe aplauze și aprecieri în cele aproape 750 de meciuri amicale și oficiale, dintre care 272 în Divizia A.

Pentru a răsplăti încă o dată toate aceste merite ale lui, simbătă, la Ploiești, au venit jucători mai vîrstnici și mai tineri, au venit arbitri și croniciari, au venit cei ce l-au aplaudat de atîtea ori pe terenul de sport — spectatori.

Simbătă după-amiază, pe stadionul Petrolul, „vîrstele fotbalului”, de la Neul Nunweiller, frații Zavoda, Creniceanu, Mir-

cea Dridea, Jonei, Gică Ene, Bartha și alții, de la echipa de oldboys a Petrolului pînă la tîndra formație de azi, au jucat fotbal. Patru ore de fotbal-pastune, în cinstea lui Mihai Ionescu.

Clipele de emoții absolute au fost în pauza meciului-redetă, Petrolul — Selecționata divizionară A, alcătuită din: Duha — N. Ionescu, Bădin, Stocker, Cîmpeanu — Boc, Ivan (Vătafu) — Libardi, Sălcăanu (Barbu — „U” Cluj), Mureșan (A.S.A.) și Moldoveanu. După ultimele secunde din cariera de fotbalist a lui Mihai Ionescu, cu puțin înainte de predarea tricoului său țesut cu nestematele talentului și seriozității, au curs emoționant cupe și buchete de flori, au rostit cuvinte-simbol, Angelo Niculescu, T. Constantinescu din partea C.J.E.F.S. Prahova, Gh. Ulrich, președintele clubului Petrolul, fostul antrenor al Ploieștilui, Ilie Oană, reprezentantul membrilor susținători, M. Ionescu — Quintus, și arbitrul Emil Vlaiculescu, cel ce avea să o fere cel mai semnificativ cadou: două cartonașe, unul galben și unul roșu pe care Mihai Ionescu nu le-a primit niciodată în activitatea sa. Pe amîndouă scrie: „nefolositor”.

Simbătă, la Ploiești, maestrul emerit al sportului Mihai Ionescu s-a retras, la vîrsta de 37 de ani, din activitatea competițională, dar nu s-a desprîștit de sport. El a rămas vicepreședinte al clubului de fotbal Petrolul, drum pe care va merge, sintem siguri, cu aceeași seriozitate, pasiune, devotament și sportivitate cu care a traversat, demn, 17 ani de fotbal.

Mircea M. IONESCU

R. D. GERMANĂ — ROMÂNIA, O PARTIDĂ HOTĂRÎTOARE PENTRU CALIFICAREA LA „WELTMEISTERSCHAFT '74"

• RELATĂRI DE LA TRIMIȘII NOȘTRI SPECIALI •
CALM, HOTĂRÎRE, ÎNCREDERE ÎN TABĂRA JUCĂTORILOR NOȘTRI

LEIPZIG, 25 (prin telefon).

Au trecut mai bine de 12 ore de cînd tricolorii se află la Leipzig. Au rămas în urmă cele trei ore de zbor cu avionul și alte trei de mers cu autocarul de la Berlin la Leipzig. Marți de dimineață, jucătorii noștri coborau în holul marelui hotel Astoria, relaxați, odihniți. Doar Dinu, Dumitrache și Dembrowschi acuzau într-o oarecare măsură zgomotul tramvaielor și le dădă dreptate, căci hotelul Astoria, din apropierea gării, este situat într-o zonă aglomerată și marele trafic de autoturisme, camioane și tramvaie cam deranjează. Astăzi seară, cei trei vor schimba camerele și sperăm că se vor odihni așa cum trebuie.

În lotul nostru, cu 24 ore înainte a acestei decisive partide, există o atmosferă în care calmul și încrederea în posibilitatea fiecărui jucător sînt dominante. Din punct de vedere al stării sănătății, al indicilor fiziologici, medicul D. Tomescu ne spune că „totul este în ordine”. Ne-a confirmat-o apoi, Sătmăreanu, Dumitrache, Deleanu, Dumitru. Ludovic Sătmăreanu, cel ce susține acum al 43-lea meci al său în prima reprezentativă, ne mărturisea că se află în bună dispoziție, glezna la care a fost accidentat nu-l mai supără, și că speră să treacă cu succes și acest nou examen din activitatea sa fotbalistică. Titularul postului de fundaș stînga, va fi, probabil, Deleanu, care se află la al 24-lea meci internațional A. „Am jucat toate partidele grele susținute de echipa noastră și în toate am ieșit

bine”. Cuvintele lui nu sînt altceva decît un angajament pentru meciul acesta care poate însemna participarea la turneul final „Weltmeisterschaft” '74 la care visează și Dumitru. „Noi, cei de la mijlocul terenului, ne spunea mijlocușul nostru, vom avea un cuvînt greu de spus. Sper ca împreună cu Radu (n.n. Nunweiler) să ne facem datoria pe deplin”.

Marți, de la ora 11 (ora locală), lotul nostru a susținut un antrenament pe stadionul Central, cel care va găzdui partida de miine (n.n. astăzi), începînd de la ora 17.30 (18.30 ora Bucureștiului). Au fost minute de exerciții de menținere a pregătirii fizice, de exercersii tehnico-tactice, de punere la punct de către antrenorii Valentin Stănescu și Robert Cosmoe a ultimelor

amănunte legate de această partidă.

Se știe de cîtă toți cît de dîră va fi replica gazdelor. Asta nu înseamnă că jucătorii din R.D.G. nu au emoții. Am înțeles-o și din cele câteva rînduri din „Neues Deutschland”: „Va fi Leipzig stație de oprire pentru echipa R.D.G.”. În ceea ce ne privește, noi sperăm că da.

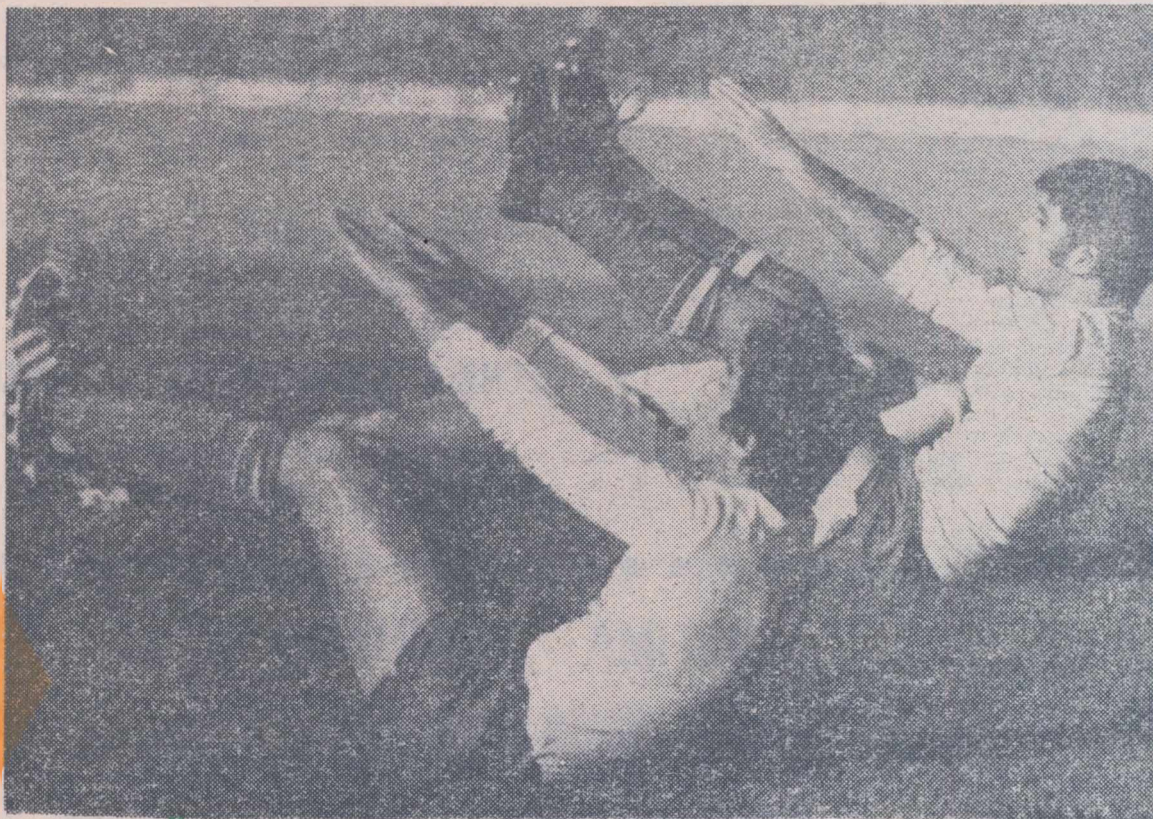
După antrenament, tricolorii au luat masa la hotelul Astoria. Și apoi s-au odihnit cîteva ore. Au făcut o plimbare spre seară, după care, la propunerea gazdelor noastre, s-au întîlnit cu jucătorii echipei R.D.G., sosiți cu cîteva ore mai înainte la Leipzig.

În holul hotelului Astoria, la venirea de la București sau după antrenament, jucătorii noștri au fost întîmpinați de către iubitori

ai fotbalului de la noi, o parte din cei peste 5.000 de turiști români, care au venit la Leipzig să urmărească meciul și să-i susțină pe tricolori în marșul lor confruntare, în care, cu toții, le dorim succes.

În ceea ce privește formația noastră, antrenorul Valentin Stănescu a și fixat-o, deși ar mai putea interveni cu unele modificări. E vorba, de fapt de a alege pentru extrema dreaptă între Taralungă sau Dembrowschi. În ceea ce privește fundașul stînga, Deleanu, jucător cu experiență, încercat în atîtea meciuri decisive și aflat în formă bună, poate fi soluția cea mai indicată, deși există și contraindicația lui Velea.

Constantin ALEXE



IMAGINE DE LA FAȚA LOCULUI: Iordănescu și Deleanu surprinși de fotoreporterul nostru Paul ROMOȘAN la ultimul antrenament al echipei naționale

ATMOSFERĂ DE MAXIM INTERES

LEIPZIG, 25 (prin telefon). Orașul trăiește din plin evenimentul care se va consuma pe stadionul Central din Leipzig, unul din cele mai mari stadioane din Europa, care poate găzdui peste 100.000 de spectatori. Presa locală, ca și cea care apare în Berlin, consacră mari spații acestui eveniment fotbalistic, socotit drept unul dintre cele mai importante examene pe care le dă nu numai această disciplină, ci întreaga mișcare sportivă din

R.D.G. În comentariile ziarelor se subliniază cu precădere faptul că mișcările sportive din R.D.G., care s-a impus atît de puternic în majoritatea disciplinelor sportive în ultimii ani, fi este acum foarte necesară și o primă afirmare pe scena fotbalului internațional. Din acest motiv presa publică numeroase articole adresate spectatorilor, prin care li se cere să fie tot timpul alături de echipe

pă și să o încurajeze în tentativa sa de a fi prezentă în turneul final al viitorului Weltmeisterschaft. Insuși antrenorul Georg Buschner, în cadrul unui interviu acordat, marți, revistei „Fussball Woche”, declară următoarele: „În fața puternicei echipe a României trebuie să stea nu numai cei 11 jucători ai formației noastre, ci și publicul din Leipzig pe care ne baziim foarte mult în această tentativă”. Celelalte ziare publică articole intitulate astfel: „Unitatea dintre spectatori și echipă trebuie să dea rezultate”; „Există o singură soluție: victoria; și trebuie s-o obținem”; „A venit momentul unei calificări de prestigiu în fotbal”.

În timp ce locațiunea biletelor atinge cifre care se apropie de recordul de public al stadionului (stabilit acum 10 ani la un meci R.D.G. — Anglia), lotul lui Georg Buschner și-a continuat pregătirile în cantonamentul de la Kienbaum, lângă Berlin, susținînd o serie de jocuri de antrenament și verificarea în compania unor formații de categorie inferioară. După cum a declarat chiar Buschner, într-un interviu televizat, principala sa preocupare în ultima săptămînă a fost îmbunătățirea jocului de atac pentru că, așa cum spunea el, „împotriva României nu putem cîștiga decît printr-o permanentă presiune, prin atacuri neobosite care să-i oblige pe apărătorii români să cedeze fizic și nervos”. Buschner nu uită însă să adauge că și-a instruit elevii din compartimentul defensiv și în sensul unei „atenții deosebite față de contraatacurile oaspeților”.

În ceea ce privește alcătuirea echipei, Buschner a rezolvat la această oră majoritatea problemelor care li stăteau în față. Sosit marți seară la Leipzig, el nu și-a cantonat echipa în oraș, ci într-o casă de odihnă dintr-o pădure din apropiere. A comunicat, totuși, formația probabilă pentru

meciul de miercuri care de fapt nu prezintă prea multe noutăți față de cea aliniată, în mai, la București și care cuprinde majoritatea jucătorilor binecunoscuți din întîlnirile internaționale susținute în ultimii ani.

În legătură cu formația anunțată trebuie să facem cîteva sublinieri: vom nota în primul rînd absența din garnitură probabilă a jucătorilor Vogel și Weise care sînt accidentați (primul are o fisură la coastă, iar al doilea o ușoară leziune musculară). Dacă despre cel dintîi pot spune că nu va fi în nici un caz apt pentru joc, cel de-al doilea, în schimb, va figura pe lista de rezervă. Menționăm că Buschner regretă mult absența jucătorului Häfner (Dynamo Dresden) din linia de mijlocuși. El a făcut o partidă excepțională miercuri trecută în meciul din cadrul Cupei campionilor europeni împotriva lui Juventus Torino, cîștigat de dinamoști cu 2-0. Motivul imposibilității de a-l utiliza: Häfner nu figurează pe lista de 22 jucători anunțată la F.I.F.A., conform protocolului, deoarece la ora întocmirii acesteia el era suferind și nu era sigur dacă se va reface în timp util.

Acest joc va fi urmărit de delegatul federației internaționale, francezul Chiarisoli și de delegatul comisiei de arbitri din F.I.F.A., austriacul Scippell.

Dat fiind caracterul decisiv al partidei, ea fiind în măsură să desemneze una dintre participantele la turneul final din anul viitor din R.F.G., televiziunea vest-germană a decis să transmită în întregime și în direct această partidă. În plus, numeroși ziaristi din R.F.G., Franța, Italia, Elveția au cerut acreditări la această întîlnire. Menționăm, de asemenea, că printre spectatorii de miercuri seară de pe stadionul Central din Leipzig se vor găsi și peste 5.000 de turiști din România.

Radu URZICEANU

LOTUL R. D. G.

Jürgen CROY (Sachsenring Zwickau), portar, 26 ani, de 30 de ori internațional A, 1,86 m înălțime, 85 kg.
Wolfgang BLOCHWITZ (F.C. Carl Zeiss Jena), portar, 32 ani, 16 A, 1,92 m, 75 kg.

Bernd BRANSCH (F.C. Carl Zeiss Jena), fundaș, 29 ani, 45 A, 1,80 m, 77 kg.
Lothar KURBUJWEIT (F.C. Carl Zeiss Jena), fundaș, 23 ani, 24 A, 1,79 m, 75 kg.

Klaus SAMMER (Dynamo Dresden), fundaș, 30 ani, 16 A, 1,91 m, 84,5 kg.

Joachim FRITSCH (F.C. Lokomotive Leipzig), fundaș, 21 ani, debutant, 1,78 m, 75 kg.

Manfred ZAPF (F.C. Magdeburg), fundaș, 27 ani, 11 A, 1,78 m, 79 kg.

Konrad WEISE (F.C. Carl Zeiss Jena), fundaș, 22 ani, 18 A, 1,74 m, 65 kg.

Gerd KISCHE (Hansa Rostock), mijlocuș, 21 ani, 12 A, 1,77 m, 77 kg.

Hans Jürgen KREISCH (Dynamo Dresden), mijlocuș, 26 ani, 39 A, 1,85 m, 73 kg.

Wolfgang SEGUN (F.C. Magdeburg), mijlocuș, 28 ani, 11 A, 1,78 m, 75 kg.

Reinhard LAUCK (Dynamo Berlin), mijlocuș, 27 ani, 5 A, 1,79 m, 73 kg.

Reinhard SEGGER (Vorderwärts Frankfurt a. O.), mijlocuș, 27 ani, debutant, 1,77 m, 73 kg.

Wolfram LÖWE (Lokomotive Leipzig), atacant, 28 ani, 26 A, 1,74 m, 74 kg.

Peter DUCKE (F.C. Carl Zeiss Jena), atacant, 32 ani, 57 A, 1,77 m, 72 kg.

Joachim STREICH (Hansa Rostock), atacant, 22 ani, 20 A, 1,74 m, 71,5 kg.

Eberhardt VOGEL (F.C. Carl Zeiss Jena), atacant, 30 ani, 51 A, 1,79 m, 79 kg.

Jürgen SPARWASSER (F.C. Magdeburg), atacant, 25 ani, 23 A, 1,80 m, 78 kg.

LOTUL ROMÂNIEI

Necula RADUCANU (Rapid), portar, născut la 10.V.1946; 28 A (internațional A și olimpic), 11 T (internațional la tinere).

Vasile IORDACHE (Steaua), portar, 9.X.1950; 8 T, 4 J (internațional la juniori).

Ludovic SĂTMĂREANU (Steaua), fundaș lateral, 21.II.1944; 42 A, 8 T și 6 J.

Dumitru ANTONESCU (F.C. Constanța), fundaș central, 23.III.1945; 3 A, 6 T.

Cornel DINU (Dinamo), fundaș central, 2.VIII.1948; 36 A, 8 T și 6 J.

Ștefan SAMEȘ (Steaua), fundaș central, 14.X.1951; 1 A, 1 T, 17 J.

Augustin DELEANU (Dinamo), fundaș lateral, 23.VIII.1944; 23 A, 1 B (internațional în națională secundă), 5 T și 6 J.

Ioan VELEA (Universitatea Craiova), fundaș lateral, 14.IX.1947; 6 T.

Ion DUMITRU (Steaua), mijlocuș, 2.I.1950; 26 A, 7 T și 7 J.

Radu NUNWEILLER (Dinamo), mijlocuș, 16.XI.1944; 38 A, 1 B, 11 T și 12 J.

Aurică BELDEANU (C.S.M. Reșița), mijlocuș, 5.III.1951; 2 A, 14 T, 10 J.

Emerich DEMBROWSCHI (Sport Club Bacău), atacant, 6.X.1945; 26 A, 4 T.

Nicolae DOBRIN (F.C. Argeș), atacant, 26.VIII.1947; 35 A, 4 T, 3 J.

Flora DUMITRACHE (Dinamo), atacant, 22.V.1948; 25 A, 9 T, 6 J.

Anghel IORDĂNESCU (Steaua), atacant, 4.V.1950; 13 A, 3 T, 10 J.

Teodor TARALUNGA (Universitatea Craiova), atacant, 8.VI.1945; 2 A, 3 T și 4 J.

Dumitru MARCU (Universitatea Craiova), atacant, 9.IV.1950; 5 A și 1 T.

SITUAȚIA ÎN GRUPA A IV-a

TUR	RETUR
5-0 (0-0) R.D. GERMANĂ—FINLANDA	5-1 (3-0)
2-0 (2-0) ROMÂNIA—ALBANIA	4-1 (2-0)
0-1 (0-0) R.D. GERMANĂ—ROMÂNIA	26.IX
0-1 (0-1) ALBANIA—FINLANDA	10. X
1-1 (0-0) ROMÂNIA—FINLANDA	14. X
0-2 (0-0) ALBANIA—R.D. GERMANĂ	3.XI
CLASAMENTUL	
1. România	4 3 1 0 8-2 7
2. R.D. Germană	4 3 0 1 12-2 6
3. Finlanda	4 1 1 2 3-11 3
4. Albania	4 0 0 4 1-9 0

DE 11 ORI ROMÂNIA — R.D. GERMANA

1 (122) 26.X 1952	București (A)	3-1 (3-1)
2 (127) 8.V 1954	Berlin (A)	1-0 (1-0)
3 (132) 18.IX 1955	București (A)	2-3 (2-1)
4 (145) 14.IX 1958	Leipzig (A)	2-3 (1-1)
5 (159) 14.X 1962	Dresden (A)	2-3 (0-1)
6 (163) 12.V 1963	București (A)	3-2 (0-2)
7 (176) 13.X 1964	Komazowa (T.O.)	1-1 (1-1)
8 (190) 21.IX 1966	Gera (A)	0-2 (0-0)
9 (203) 18.XI 1967	Berlin (T.O.)	0-1 (0-1)
10 (205) 6.XI 1967	București (T.O.)	0-1 (0-1)
11 (250) 27.V 1973	București (C.M.)	1-0 (0-0)

PALMARESE GENERALE

ROMÂNIA	250	106	54	90	435-428
R.D. GERMANA	121	52	39	40	430-170

A MA
STAD
mos ; spe
CRUS.
magan, (m
Cullen (m
DINAI
Lucuță —
Georgescu
ARBITR

„Cine este
„Zumzetul”
de asigurare
cu reacție d
eare călători
acompaniază
Nelu Nunwe
Crusaders ?
iarăși, în ae
ză — în or
antrenorului
„Cine este
cum întreba
rect, cu gar
puns, fratele
nit ca obser
din competi
campioniază
am coborît
care ne-a de
aeroportului
portul Lică
desfășoară,
diție, pe d
cu autocarul
fermecător
„Dunadry I
moară trans
desăvîrșit g
ment, într-un
mul rang, a
dele noastre
sederea. N-a
bur secretel
ale fraților
Știu însă, a
cul de la Be
liza lui Crus
pat nimic d
cum ne-a d
Nunweiler,
campiona în
cuvintele căp
al meciului,
pus element
versar” la în
lor noastre c
prima manș
mo—Crusade
cazul nostru,
sar despre c
știa nimic, c
mare a jucat
ritor.

Cine este
cum, după c
ore la Belfa
spun cîte ce
cătorii ei, d
culoarea fot
mai neaștepta

CHIMIA R

AU MA
(min. 27), J
STADIO
teren bun,
CHIMIA
Haidu, Dor
(min. 85 : C
GLENTON
Kullough, C
gan, Ander
CARTON
ARBITR

O partidă
mult interes
Normal, pent
performanță
pe de Divizi
califica într
internațional
ta cum este
lor, nu putea
ecou. Gazdele
tul pentru a
dei cadrul
și, spre cînte
șit pe deplin
noile tribune
complexul sc
cu un teren b
blic entuziast
ambianță de
Fotbaliștii d
început meci
și pînă la pau
jocul cu auto
tul suturilor
primele 45 de
grăitor: 11-2
Dar din mult
vorabile, vici
tificat decît
și 28), prin ex
garu, care a

PELE NOASTRE ÎN PRIMA MANȘĂ A CUPELOR EUROPENE

ESTE, PÎNĂ LA URMĂ, CRUSADERS?

S — DINAMO 0—1 (0—1)

Iecanu (min. 1).
or Park; teren excelent; timp frumos; aproximativ 15 000.
icholson — Coke, Mc Farland, Fea-
Polin, Mc Feely (min. 15: Woods) —
icklin, Mc Quillen, Todd, Lenox.
— Delcanu, G. Sandu, Sătmăreanu II,
Custov, Moldovan — Sătmăreanu, D.
Irescu (min. 87: Vrînceanu).
outer (Belgia).

ders'...
și alți
arelor
ul cu
Belfast
a lui
e este
abă,
Moner-
izit —
novist.
? "A-
să di-
d răs-
ic, ve-
mecul
ală a
Abia
ronava
etonul
"Ra-
ller" se
sa e-
umului
a acel
tară,
fostă
cu un
rafină-
ie pri-
e gaz-
stabilit
să tul-
sionale
veiller.
pă jo-
a scă-
e. Așa
Lică
jucat
Sint
ad-hoc
Am
re-ad-
scurte-
dună
Dina-
că, în
adver-
eni nu
infor-
hotă-
s? A-
1 65 de
să vă
re ju-
rta și
cele
gătoare

BELFAST. Portarul Terry Nicholson de la Crusaders surprins într-o atitudine caracteristică



lăsat urme în mișcările lor. Jucând mai ordonat în repriza întâi, mult mai instictiv, dominat de graba, de dorința de a egala în repriza secundă, Crusaders ne-a demonstrat însă superlativul combativității: și în secunda 60 a minutului 90 „roș-negrii” alergau după balon ca în minutul startului!

Dinamo a învins trei adversari la Belfast: 1. Misterul din jurul adversarului; 2. Propriile defecțiuni de formație (să joci fără patru dintre primii titulari nu stă chiar la îndemîna

Eftimie IONESCU

CHIMIA RM. VILCEA A TRECUT ÎN LÎNGĂ O FRUMOASĂ VICTORIE

VILCEA — GLENTORAN
ELFAST 2—2 (2—1)

Gojgaru (min. 9 și 28); Mc Creary (min. 74).
„Mai”; a plouat tot timpul partidei; neces: spectatori, aproximativ 8 000.
— Cincă, Pintilie, Boriz, Lepădatu — Mesou — Șutru, Gojgaru, Iordache

Patterson — Hull, Stewart, Mc (min. 46: Walsh) — Mc Creary, Dou-
Jamison, Hall, Feeney.
ALBENE: Dongan și Cincă.
Xanthoulis (Cipru).

ată cu
Vilcea.
umoasă
e echi-
e a se
mpetite
portan-
cupe-
e fără
cut to-
parti-
rânzător
au reu-
nu cu
uite, cu
modern,
un pu-
creat o

cea au
e bine
stăpînit
Raport-
artă în
ite este
a gazde.
azii fa-
u fruc-
(min. 9
ul Goj-
cel mai

repriză au lăsat și ele urme și în final, Chimia a trebuit să se mulțumească doar cu un rezultat egal (2—2), deși merita victoria. În min. 74, Pintilie a în-
tirziat să degajeze și greșea avea să coste, căci Jamison, din poziție de ofsaid, nesemnificativ de tușierul Reires, a inserat. În min. 86, Iliu a mai cal-
vat o dată de pe linia por-
ții și meciul fusese jucat.
Evoluția Chimiei. În ge-
neral, a fost satisfăcătoare.
Cu mai multă atenție din
partea apărării, în cele
două faze de care am a-
mintit, își putea vedea în-
cununate de succes efor-
turile depuse în meciul de
debut în Cupa cupelor.

Șansele de calificare nu
sînt întru totul compromise,
cu condiția unei evoluții
bune în partida retur de
la Belfast. Acum jucătorii
din Rm. Vilcea au datorită

să se pregătească cu aten-
ție și să se prezinte în al
doilea meci la potențialul
maxim, cel puțin la nivelul
primelor 45 de minute cînd
cu puține excepții (Stana,
Donose și Iordache), ceilalți
au evoluat bine. Poate de
la Pintilie se aștepta mai
mult. În prima repriză,
bine susținuți de mijlocași
(ne referim la Haidu și
Ionescu), atacanții s-au do-
vedit agresivi, reușind faze
frumoase. S-a greșit, însă,
tactic, mai toate mingile că-
uțîndu-l pe Gojgaru, și
nefolosind, cu eficiență, jo-
cul pe aripă.

Trăgînd concluziile de ri-
goare conducerea tehnică a
echipei va trebui să ia mă-
surile ce se impun, fără a
uita că în partida retur,
pe teren propriu, echipa
nord-irlandeză își va mări
potențialul ofensiv.

Constantin ALEXE

Primul joc al finalei Cupei Bolcanice
A.S.A. TIRGU MUREȘ — LOCOMOTIV SOFIA
1—1 (1—0)

AU MARCAT: Canlaro (min. 1); Hadjiev (min. 69).
STADIONUL „23 August”; teren bun; timp frumos;
aproximativ 15 000 spectatori.
A. S. ARMATA: Nagel — Szöllösi, Ghinea, Kiss, Czako — Varodi (min. 73: Pislaru), Bölöni — Canlaro, Naghi,
Muresan, Hainal.
LOKOMOTIV: Kostadinov — Gherov, Hristakiev, Anghelov, Stoikov — Dimitrov, At. Mihailov — Doicev,
Georgheiev, Sokolov, Hadjiev.
CARTONASE GALBENE: Muresan, Bölöni.
CARTONASE ROȘII: Sokolov.
ARBITRU: Josif Sturmetcki (Iugoslavia).

DUPĂ REZULTATUL EGAL DE LA FLORENȚA

MISIUNEA CRAIOVENILOR NU ESTE, TOTUȘI, ACUM, MAI UȘOARĂ

FIORENTINA — UNIVERSITATEA CRAIOVA 0—0

Stadio Comunale; teren bun; timp frumos; spec-
tatori, aproximativ 40 000.
FIORENTINA: Superchi — Galdolo, Roggi — Beatri-
ce, Brizi, Guerini (min. 68: Desolati) — Antognoni, Merlo,
Spezziorin, De Sisti (min. 31: Caso), Saltutti.
UNIVERSITATEA: Manta — Niculescu, Bădin, Desel-
nicu, Berneanu — Strimbeanu, Boc, Ștefănescu — Tără-
lungă, Oblenenco, Marcu (min. 70: Balaci).
ARBITRU: Atanase Mateev (Bulgaria).

Intîlnind pe cea mai re-
dută dintre adversarele
desemnate de sorți echi-
pele românești în primul
tur al cupelor europene,
Universitatea Craiova a
obținut — după cum se
știe — un merit și pre-
țios rezultat de egalitate,
în deplasare, care-i oferă
șanse sporite de calificare
în etapa următoare a com-
petiției purtînd numele fo-
rului fotbalistic continental.
Așa cum era de aștep-
tat, misiunea echipei cra-
iovene n-a fost deloc
ușoară, chiar dacă poten-
țialul actual al Florentinei
nu mai este acela din anii
în care această cunoscută
și prestigioasă formație
cîștiga Cupa cupelor sau
campionatul italian. Proce-
sul de întinerire prin care
a trecut recent echipa din
Florența întîrzie, se pare,
să-și arate roadele, jucă-
torii nou introduși nercu-
șind încă să se integreze
suficient de bine, să akă-
tuască — împreună cu ve-
chii titulari rînuși — un
ansamblu omogen, unitar
în privința ideii și stilului
de joc. Totuși, chiar și în
condițiile acestei ușoare
crize prin care trece în
prezent, Fiorentina consti-
tuie un unsprezece demn

de respect, cu o forță de
joc apreciabilă, care poate
pune probleme dificile ori-
cărui partener de întrecere,
asa cum a pus, de alt-
fel, îndeosebi în primele
45 de minute ale partidei
din săptămîna trecută, și
Universității Craiova. Fiind
vorba de un meci interna-
țional de foarte mare im-
portanță pentru ei, întrucît
aveau și rolul de gazde,
cleșii antrenorului Luigi
Radice au luptat cu atît
mai mult pentru victorie,
care l-ar fi reabilitat total
în fața suporterilor nemul-
țumiți de evoluțiile lor de
pînă atunci. Este, însă, ma-
rele merit al fotbaliștilor
craioveni că, printr-o aten-
tă pregătire a acestui meci
(condusă impecabil de an-
trenorul Cernăianu), prin
utilizarea unei tactici de
joc adecvate și prin risipa
de energie făcută în teren,
ei au împiedicat materializ-
area intențiilor și dorințe-
lor gazdelor, reușind să evi-
tăm primirea vreunui gol,
ba chiar să se și afle, la
un moment dat, foarte a-
proape de victorie, atunci
cînd portarul italian Su-
perchi a intervenit magis-
tral la un șut periculos al
lui Oblenenco.

Realizînd în deplasare
acest valoros rezultat de
egalitate, care diminuează
destul de sensibil șansele
de calificare ale echipei lui
Radice, studenții craioveni
nu trebuie să considere că
sarcina lor a devenit acum
mult mai ușoară. Forma-
țiile italiene au dovedit
deseori în competițiile in-
ternaționale că pot fi la
fel de periculoase pe te-
renurile străine ca și pe
propriile lor stadioane,
stăpînind foarte bine atît
de eficiența armă a con-
traatacului. Acest adevăr
ni se pare a fi valabil și
în cazul Florentinei, care
va încerca, desigur, să ob-
țină la Craiova ceea ce a
ratat la Florența. De alt-
fel, după primul meci, în
declarațiile făcute repre-
zentanților presei, antre-
norul Radice, recunoscînd că
Universitatea Craiova este
o echipă bună, aprecia că
scorul alb de la Florența
nu însemnă ieșirea for-
mației sale din cursă. „Aș-
teptăm cu încredere, spu-
nea el, întîlnirea retur de
la Craiova”.

Chiar fără a pune preț
pe aceste declarații — care
pot fi luate și ca o sim-
plă dorință — jucătorii cra-
ioveni și antrenorii lor
trebuie să privească la fel
de serios și să se pregătească
la fel de temeinic și meciul
de la 3 octombrie, așa cum
au procedat și în cazul
confruntării de la 19 sep-
tembrie. Numai aceasta
poate fi garanția sigură a
unui succes pe care îl do-
rim și îl așteptăm cu toții.

Constantin FIRANESCU

SCORUL DE LA ISTANBUL ȘI EXPLICAȚIILE LUI

FENERBAHCE — F. C. ARGEȘ 3—1 (1—1)

AU MARCAT: Roșu (min. 31), Cemil (min. 43, 47,
66), Osman (min. 50), Mustafa (min. 64).
STADIONUL „Mithat Pașa”; iluminatie excelentă;
teren bun; timp călduros; spectatori, aproximativ 50 000.
FENERBAHCE: Dato — Timucin, Yilmaz, Niyazi, Al-
paslan — Ersoy, Ziya, Cemil — Mustafa (min. 75: İbra-
him), Osman, Ender.
F.C. ARGEȘ: Ariciu (min. 54: Stan) — Pigulea, Clo-
lan (min. 75: Mustăța), Vlad, Ivan — Nedelcu, Mustăța
(min. 75: Burcea), Prepușel — Radu, Roșu, Jercan.
CARTONASE GALBENE: Osman și Jercan.
ARBITRU: E. Linnemayr (Austria).

Cu o săptămîină în urmă
cam pe la miezul nopții,
acolo în liniștea hotelului
King din apropierea Bos-
forului, Puia Rapaport pre-
ședintele lui F.C. Argeș —
mărturisea cu amărăciune:
„Prea aspră această înfrîn-
gere pe care toate agen-
țiile de presă au și difuzat-o.
Opinia publică sportivă nu
știe însă, citind acest scor,
cu ce dificultăți am abordat
Cupa U.E.F.A. Ea păstrează
în minte numai rezulta-
tul final, nu o interesează
că Cemil a egalat dintr-o
poziție flagrantă de ofsaid,
că tot el avea să pecetlu-
iască scorul partidei tot
dintr-o nesemnificativă ac-
țiune „afară din joc”. Dacă reu-
șeam să stăvilim și cel de al
doilea sfert de oră in-
fernal impus de Fenerbahce,
poate că acum aveam mo-
tive să fim mai veseli. Așa...”

Ca martor ocular la acea-
stă partidă, ca unul care
am urmărit, în săptămîinile
premergătoare meciului de
la Istanbul, pregătirile
echipei piteștene, pot spune
că echipa antrenată de Ște-
fan Coidum a fost cu ade-
vărat urmărită de multă
neșanță în această toam-
nă. În primul rînd, acci-
dentările s-au ținut lînt
(Marian Popescu, Barbu,
Cîrstea — chiar în ajunul
meciului), compartimentele
apărării și liniei de mij-

loc fiind serios afectate.
Din atac Dobrin și Troi,
piesele de bază ale ofensi-
vei, au fost lăsate la dis-
poziția echipei reprezentative,
Olteanu, de asemenea,
a rămas acasă datorită unei
suspendări mai vechi dicta-
tă de U.E.F.A. Așa se face
că antrenorii Coidum —
Dima au fost nevoiți să
încerce fel de fel de solu-
ții, să pregătească concomi-
tent — de exemplu — două
formule de atac: una pen-
tru campionat (cu Dobrin
și Troi), alta pentru Istan-
bul, în care a fost încer-
cat și Toporan, cel care
nu a primit nici botezul
jucătorilor de Divizia A. El
bine, în aceste împrejurări
nedorite, F.C. Argeș a reu-
șit totuși să țină în frîu
— prima repriză — echipa
antrenată de faimosul Didi,
echipă care dispune de un
excelent dirijor și realiza-
tor numit Cemil. Cred că
numai forța interioară iz-
vorită din condiția sa de
„echipă cîrpită”, a per-
mis argeșenilor să stăvi-
lească iureșul celui sfert
de oră infernal din prima
repriză impus de gazde și
chiar să ia conducerea
printr-o splendidă lovitură
imparabilă la plex în-
cepută de Radu și terminată
de Roșu. Dar a venit acel
gol egalizator din ofsaid și
moralul argeșean a înregis-

trat un ușor seism ce a
crescut în intensitate
la două mari erori ale lui
Ariciu (păcat, pînă atîrzi
apărare excelent). Din acele
momente am privit mai
bine formația piteșteană în
teren și am văzut, de exem-
plu, cum două din piesele
ei pe care se conta (Clo-
lan, pentru prima oară pe
post de fundaș central și
Nedelcu un fel de jandarm
în fața fundasilor) s-au
pierdut complet într-un
mecanism care trebuia să
funcționeze fără fisuri.
Coidum, simțind neputința
lui Ciolan, datorată și unei
accidentări, l-a schimbat cu
Burcea, un alt jucător ano-
nim lipsit de experiență
necesară unei asemenea
competiții de amploare.

Pigulea și Ivan au în-
ceput să rateze și ei de-
posedările decisive din
prima repriză. Prepușel,
Radu și Mustăța n-au mai
avut resursele necesare de
a stinge jocul gazdelor la
mijlocul terenului. Roșu nu
prea s-a bătut cu dirigen-
cia cu care îl ereditam și ast-
fel Fenerbahce și-a cîr-
cit, în final, o victorie de 3-1,
dar nu liniștitoare. Acesta
e primul motiv că la 3
octombrie, la Pitești, datele
problemei vor fi cu totul
alte: F.C. Argeș va ali-
nia atunci un unsprezece
mai valoros pentru a în-
cerca să realizeze o victo-
rie netă, posibilă cu 4-0,
exact cît îi este necer-
sar pentru calificarea în
turul II al competiției. Im-
posibil nu-i! O asemenea
ispravă au mai realizat-o
cu ani în urmă în compa-
nia echipei franceze F. C.
Toulouse Condiția de bază
a succesului este aceea de
a-l pregăti pînă în cele
mai mici amănunte.

Stefan TRANDAFIRESCU

CONDIȚIA DE BAZĂ A PASEI ESTE UTILITATEA SA MAXIMĂ



Pasă precisă, în dispozitivul advers, care face inutilă intervenția apărătorului.
Foto: S. BAKCSY

Fotbalul este, prin excelență, un joc de asociație și caracteristica aceasta, care definește de altfel sportul cu balonul rotund, ne sugerează — ori de câte ori discuțiile se poartă pe marginea unui asemenea subiect — ideea de activitate organizată, de spirit colectiv, de colaborare între compartimente, de legătură între jucătorii unei echipe. În ultimă instanță, fotbalul-asociație ne sugerează noțiunea de pasă, aceasta fiind și elementul de bază constitutiv, al oricărei acțiuni de joc, începând de la formele cele mai simple și până la combinațiile tactice complexe. De aici și importanța mare pe care o are pasă în desfășurarea jocului, în dimensionarea calității spectacolului și chiar a eficacității, rolul său de veritabil criteriu în aprecierea valorilor individuale și colective. Pentru că A PASA BINE înseamnă, în primul rând, inițiativă, posibilități concrete de exprimare pe planul ofensiv și, implicit, șanse mai multe de realizare a victoriei.

A pasă bine, însă nu trebuie înțeleasă numai în sensul limitat al cuvântului. Adică a pasă corect, din punct de vedere tehnic, așa cum, bunăoară, doi jucători o pot face de foarte multe ori în cursul unei partide. A pasă bine presupune, înainte de toate, îndeplinirea condiției de utilitate practică în transmiterea balonului, pentru atingerea unui scop tactic. Fîndcă, trebuie precizat, că nu pasăm de dragul pazei și a efectului său estetic în ansamblul jocului, ci facem acest lucru determinat de însuși sensul întrecerii, de caracterul constructiv al acțiunilor și de necesitatea unei finalități reale.

O pasă bună este deci, mai presus decît artificioasă tehnic în sine. O soluție optimă — în timp și spațiu — pentru rezolvarea unei situații la un moment dat. Pe această bază vom spune că Dumitru sau Dinu, de exemplu, au executat o pasă bună — așa cum o fac adeseori cei doi jucători — atunci cînd mingea transmisă de ei s-a intersectat cu axul de deplasare al unui dintre coechipierii lor, orientată pe direcția de atac a formației proprii, oferindu-le acestora posibilitatea să continue cu succes acțiunea.

Practica jocului însăși, demonstrează superioritatea pazei în adîncime, aceasta avînd un grad de utilitate mai mare față de cea laterală — puțin eficientă, în plus, ușor intercepțibilă de adversar. Referindu-ne în mod deosebit la prima categorie, al cărei sens de transmitere se confundă cu cel al atacului, socotim ne-

cesar că, în spiritul concepției de joc a fotbalului nostru, să insistăm puțin asupra a două dintre cele mai reprezentative tipuri de pase.

Primul dintre acestea — emanție exclusivă a jocului ofensiv — este un-doi-ul. Realizat cu o măiestrie, care pe alocuri a atins perfecțiunea (vezi aceste acțiuni executate de fotbalistii brazilieni) acest tip de pasă reprezintă mijlocul cel mai eficient de a depăși o apărare, chiar și aglomerată. Și în fotbalul nostru tehnica un-doi-ului este bine cunoscută și are o largă răspîndire în jocul formațiilor din primul nostru eșalon divizionar. Cu ani în urmă cuplul Dumitriu II — Ion Ionescu și Bădău — Dridea au cucerit, pe temelii acestui element stilizat de tactică, o bine-meritată faimă. Astăzi exemplele cele mai cunoscute se opresc la perechile Nunweiler VI — Dumitrache, Pescaru — Györfi, Jordănescu — Năstase, Niță — Oblemenco, Dobrin — Troi, O. Ionescu — M. Sandu, Naghi — Mureșan, Mufțescu — Roșnai, Dembrowschi — Pană, Vigu — Mărculescu. Aproape că nu există echipă divizionară, care să nu aibă în angrenajul său tactic jucători specializați în executarea un-doi-urilor.

Și totuși, cu mici excepții utilitatea acestuia în joc nu este cea așteptată. Cauza principală o constituie nu atât aspectul tehnic al transmiterii mingii (care, între noi fie vorba, este și el de multe ori deficiitar), ci întîrzierea cu care este trimis balonul la înlăturarea cu jucătorul, datorită cărui fapt acțiunea devine telefonată sau adresantul este pus în situația de ofensiv, atunci cînd jocul se desfășoară la înălțimea ultimului apărător. Fîndcă, în aceste condiții, un-doi-ul se banalizează, dispare practic ca element de construcție al atacului. Și curios este faptul că jucătorii, deși simt acest lucru, nu fac în antrenament acel efort suplimentar necesar îmbunătățirii rapidității execuției și preciziei pentru realizarea surprizei și creșterea coeficientului de eficacitate.

Aceleași observații sînt valabile, în general, și în ce privește cel de al doilea tip reprezentativ de pasă, pasă de contraatac, emanție a jocului în apărare, grație căreia o echipă, dominată la un moment dat, poate deveni la rîndul său foarte repede agresivă în replica sa ofensivă. Condiția care se impune este aceea că mingea, recuperată de apărători în propria lor treime de teren, să fie transmisă cu precizie și mai ales imediat

coechipierului cel mai bine plasat în dispozitivul advers, cu șansele cele mai mari de a duce acțiunea la finalizare. Așa ceva însă se întîmplă cam rar în jocul echipelor noastre fruntașe. Cele câteva excepții, cum ar fi Universitatea Craiova, Dinamo, Steagul roșu sau F.C. Constanța evidențiază în prezent o slabă preocupare a antrenorilor pentru a da pregătirii complexității pe care o reclamă fotbalul modern.

Componente principale ale acestui fotbal modern, pasă de contraatac ca și un-doi-ul, reprezintă în arsenalul mijloacelor tactice două dintre cele mai eficiente căi de realizare ale jocului colectiv premise în același timp ale reușitei acțiunilor ofensive și ale succesului.

COLOMAN-BRAUN-BOGDAN
antrenor emerit

PREGĂTIREA PSIHOLOGICĂ FACTOR IMPORTANT ÎN REALIZAREA SUCCESULUI

Rînd pe rînd, jocul de fotbal a cunoscut diverse mutații de accent, care făceau să se acorde un interes major fie pregătirii tehnice, fie celei tactice și, în ultimul timp, celei fizice, fiecare luată drept scop în sine, drept unic obiectiv de atins, ceea ce a determinat ca într-o anumită etapă, să se „lucreze” numai pentru creșterea abilității tehnice, în detrimentul tacticii și al condiției fizice, iar în alte etape să fie neglijate execuțiile elementare, în favoarea „legării jocului” și a întăririi rezistenței și forței.

S-a văzut însă că această concepție unilaterală este fundamental greșită și că nici unul din cei trei factori (cărora li se adaugă și ceilalți doi — psihologic și teoretic) nu trebuie neglijat și nici exagerat, deoarece numai prin imbinarea armonioasă și prin ponderea egală acordată tuturor, pot fi realizate acumulările cantitative, care să ducă și la mult doritele mutații calitative ale jocului de fotbal. Pentru aceasta este nevoie ca accentul să nu mai fie pus separat și nici exclusiv pe unul din factori, ci numai înglobându-i pe toți și obținînd o perfectă simbioză a lor. Dar, pentru a avea în obiectiv toate elementele, judicios distribuite în cadrul programului săptămînal de pregătire, antrenorii trebuie să posede și unele însușiri speciale de sesizare a celor mai subtile trăsături din comportamentul psihic al jucătorilor lor.

Un adevăr, verificat îndeaproape de realitățile terenului, este acela că oricâte calități tehnice, tactice și fizice ar poseda o echipă, ea poate să aibă o evoluție neașteptat de slabă într-un meci (chiar în fața unei parteneri inferioare) și uneori într-un campionat întreg, numai din cauză că antrenorul ei n-a ținut

seama de anumite elemente, ce-i drept greu perceptibile, de ordin psihic (pînă de cînd le spuneam moral-volitive) și că n-a știut să creeze acel climat necesar afirmării plenare, a fiecărui jucător în parte și a echipei în ansamblu ei. Față de această situație, se pune întrebarea firească: „Cum trebuie să procedeze un antrenor pentru a alunga inhibițiile și complexările nocive ale jucătorilor săi, atît la lecțiile de antrenament, cît și înaintea sau în pauza meciurilor?”

Specialiștii în psihologia sportivă din alte țări fac unele recomandări de ordin general, care cred că ar putea să intereseze și pe antrenorii noștri, chemați să faurească o atmosferă deconectantă și, în același timp, stimulatorie pentru jucătorii lor. Iată cîteva dintre acestea:

● cei ce asigură pregătirea unei echipe trebuie să pătrundă cu ochi analitici, psihologia fiecărui jucător în parte, ținînd seama de temperamentul, educația, gradul de cultură etc., diferențiate după mediul în care au crescut respecții echipieri;

● antrenorul nu trebuie să ridice tonul spre a se face ascultat de jucători și nici să recurgă la amenințări care ar accentua tensiunea nervoasă a întregii echipe;

● la lecțiile de pregătire, antrenorul, ținînd seama de tonusul fiecărui jucător, trebuie să individualizeze exercițiile, fără să manifeste nici favoritism, nici adversitate față de anumiți componenți ai lotului;

● antrenorul este dator să judece „situația concretă de moment” a jucătorilor, cu starea specifică de spirit, cu necazurile fiecăruia, devenind un adevărat prieten și confident al tuturor componenților lotului său;

● să nu repete pînă la saturație aceleași instrucțiuni sau să țină discursuri lungi înaintea unui meci, ci sfaturile date să fie precise, clare și simple, pentru a nu produce confuzii și a nu obosi psihic pe jucători;

● înaintea unui meci, indicațiile de ordin tactic să privească numai specificul de joc al echipei adverse, fără digresiuni teoretice ce nu-și au rostul în acele clipe de maximă tensiune;

● este recomandabil ca înaintea meciului, antrenorul să-și deconecteze jucătorii povestindu-le o anecdotă, care să gonească starea de inhibiție ce amenință să cuprindă întreaga echipă;

● în pauza unui meci, antrenorul să laude pe cei ce au jucat bine și să caute o formulă de încurajare pentru cel ce a evoluat slab, încercînd să ridice moralul întregii echipe, dacă aceasta a fost condusă în prima repriză.

În concluzie, antrenorii, în relațiile lor cu jucătorii, sînt datori să evite orice situație care ar putea aduce cea mai mică dereglare a echilibrului perfect ce trebuie să existe între potențialul fizic și comportamentul psihic al fiecărui echipier. Numai așa pregătirea la toți factorii — printre care cel psihic este și cel mai delicat și mai labil dintre toți ceilalți — poate fi realizată într-un climat propice obținerii unui joc în viteză, gîdit și, în același timp, eficient, așa cum cere fotbalul modern, la parametrii internaționali.

CORNEL DRAGUȘIN
antrenor federal

NON COMBAT — FORMĂ DEGHIZATĂ DE ANTIJOC

lui, în care — spre deosebire de cele clasice cînd acțiunea este întreruptă cu sau fără violență — mingea circula totuși, lăsînd impresia pregătirii unei combinații de atac într-un tempo „au ralenti”.

Așa, de pildă, recent, în meciul disputat în cadrul etapei a șaptea la Bacău, între Sport Club și F.C. Argeș, am avut ocazia să asistăm la un spectacol aproape inedit, în care fundasi și chiar mijlocașii echipei piteștene, re-

cu adversarul. Bizară și în același timp riscantă, o asemenea tactică și-a demonstrat ea însăși neîntemeințarea. Mai întîi s-a răsfîrțat ca un veritabil bumerang asupra formației piteștene care, tot „jucîndu-se cu focul” (a se citi „cu pasă la portar”) a ajuns în situația, previzibilă de altfel, să înscrie în proprie poartă, deschizînd gazdelor căile victoriei. După aceea — cam tirziu totuși — cînd F.C. Argeș a renunțat la tactica anti-jocului, concretizată prin „non combat” și a început să atace hotărît pe direcția porții adverse, aspectul partidei s-a schimbat, a apărut în mod evident echilibrul de forțe, spectacolul fotbalistic a reîntors parțial în drepturi și — ceea ce este mai important — piteștenii au avut chiar cîteva ocazii favorabile de gol, pe care puteau să le fructifice.

Concluzia care se desprinde de aici nu privește, de bună seamă numai pe F.C. Argeș. Piteștenii, într-o acută criză de alcătuire a formației în meciul de la Bacău, au făcut o experiență nereușită, pe care sîntem siguri că nu o vor mai repeta în viitor, și care ar putea servi ca exemplu și altora. Pentru că nicidecum tactica de „non combat”, în fond o formă deghizată a anti-jocului, nu poate constitui o premisă a reușitei.

Mihai IONESCU



zind pur și simplu în unele momente confruntarea cu adversarul, plimbau inutil și plictisitor mingea în zona propriei porți, încheind, de nu mai puțin 34 de ori în cursul meciului, așa-zisele acțiuni ofensive, cu pasă la portar!

În esență, o astfel de tactică — probabil și studiată — nu reprezintă altceva decît o atitudine de renunțare a jucătorilor la inițiativă și la posibilitatea organizării reale a ofensivei, refuzul colectiv al echipei de a se angaja în luptă

PREMISE FAVORABILE UNUI FRUMOS SALT CALITATIV

DAR, DE CE DISPARE, MAI DEVREME CU 2 ANI, O ÎNTRECERE DE TRADIȚIE: CAMPIONATUL ȘCOLILOR PROFESIONALE?

OPINII • NOTE • REPORTAJE • COMPETIȚII • PROBLEME ÎN DEZBATERE

La granița dintre vacanța mare și debutul noului an școlar, două mari competiții fotbalistice, rezervate celor mai mici elevi, și-au desnat echipele laureate. „Cupa speranțelor”, la startul căreia s-au aliniat circa 3.000 de echipe din aproape toate orașele țării, s-a bucurat de un frumos succes organizatoric. Asemănător s-au prezentat lucrurile și cu ceaaltă întrecere, cea dedicată foarte tinerilor jucători — elevi de la sat, „Cupa Cucerătorii”.

Și n-au fost singurele. Aproape în fiecare județ și oraș, pentru copii vacanța a însemnat tenis, handbal, înot și, în primul rând, fotbal. Exemplificările nu-și au rostul, numărul acestor competiții fiind destul de mare. Au fost apoi cele două tabere centralizate ale M.E.I. Una la Făgăraș, cu echipele finaliste ale Criteriului școlilor sportive, cealaltă la Toplița, la care au participat 90 de jucători din unitățile școlare specializate. Ministerul Educației și Învățământului a vrut să facă din aceste două tabere, acțiuni model dar... „Atât la Făgăraș cât și la Toplița sprijinul primit din partea forurilor locale a fost egal cu zero — afirma, recent, tov.

Gheorghe Dragomir, inspector în M.E.I. La Făgăraș a fost o tabără — competiție și meciurile s-au jucat în... praf, pe un teren maidan. Dincolo, la Toplița, condițiile de cazare și instruire au fost improprii. Am solicitat ajutor local. N-am primit decât promisiuni. Poate că la anul...”

Până la anul mai este timp. Mai e un... an, unul pe durata căruia alte competiții, mai mari, mai mici, vor polariza atenția miilor, sutelor de mii de elevi care îndrăgesc fotbalul. Cum arată tabloul acestora?

1. Există, înainte de toate, un **CAMPIONAT DE MINI-FOTBAL PENTRU CLASELE 1-4**. Va fi organizat pe clase, școli și localități. Este o întrecere în care, se speră, vor fi angrenate clasele tuturor școlilor din țară, ea având, evident, un caracter de masă.

2. **CAMPIONATUL ȘCOLILOR GENERALE**, ciclul gimnazial (cl. 5-8). Organizat pe școli, localități, județ, campionatul (aproximativ 15.000 de echipe participante) va avea, în acest an și finala pe țară. Ca de altfel și...

3. **CAMPIONATUL LICEELOR** (15-18 ani), a treia mare competiție, va aduna la start peste 900 de echipe, alcătuite

din tineri nelegitimați la vremea club sau asociație sportivă.

Campionatele școlilor generale și liceelor au existat și în anii trecuți. Prin ce se vor deosebi cele din 1973/74 de precedentele? Răspunsul ni s-a oferit prompt la secția sport a M.E.I.: **PRIN PARTICIPARE**. Va fi din acest punct de vedere, un salt remarcabil și semnificativ, care decurge din marile obligații ce revin sportului școlar în contextul hotărârilor de partid și de stat din februarie-martie 1973. De altfel, fotbalul, competițiile mai sus enumerate, vor fi doar o parte dintr-un întreg, dintr-o mare inițiativă având drept scop, angrenarea, într-o întrecere sau alta, a masei tinerilor de la 6 la 28 de ani. Eforturile care se fac pentru a se da un **IMPULS** puternic sportului școlar, începând chiar din anul 1973/74, ne întăresc convingerea că cele trei mari întreceri fotbalistice ale elevilor vor face un frumos pas înainte sub toate aspectele.

Iată însă că, pe fondul acestor preocupări generoase, de bun augur, este pe cale de a se înlățui și o greșală. Din tabloul campionatelor școlare a dispărut unul, cel mai vechi

dintre toate, devenit tradițional: **CEL A ȘCOLILOR PROFESIONALE**. De ce a fost suprimată o competiție care ani de zile, vreme douăzeci la număr (!?) s-a bucurat de un mare succes în rândurile elevilor — ucenici? Care de ani de zile a adus în prim-plan jucători de mare talent, în fond scopul oricărei întreceri școlare? O explicație, singura de altfel, ar fi aceea că rețeaua școlilor profesionale va suferi mari transformări. Bun. Dar acest lucru se va întâmpla abia în anul următor. Anul acesta rămâne la fel, toate unitățile de acest profil primind elevi în anul I. Și atunci? De ce atîta grabă? De ce să răpim acestor mii de elevi posibilitatea de a se întrece într-o competiție a lor, pe care au îndrăgit-o atât de mult?

Nu-i deloc târziu, pentru a se reveni asupra unei hotărâri pripite. Iar Ministerul Educației și Învățământului — prin cei care s-au ocupat de acest campionat — este dispus să-l organizeze în continuare. Încă două ediții.

Laurențiu DUMITRESCU

PENTRU ECHIPA NAȚIONALĂ DE JUNIORI

O TOAMNĂ A ÎNCERCĂRILOR...

Rimnicu Vilcea a fost, în luna august orașul de start al cursei lungi de un an în care a pornit noua echipă națională de juniori. Traseul spre maturitate al celor mai tineri reprezentative a fotbalului nostru trece prin câteva „virfuri”, greu de escaladat, în faza cărora va fi pusă serios la încercare. Există, înainte de toate, acest tradițional turneu „Prietenia”, care se află în curs de desfășurare în U.R.S.S. la Donețk. Juniorii români s-au comportat bine și chiar foarte bine în cele șase ediții care au avut loc până acum, obținând rezultate frumoase, etalind comportări apreciate, clasându-se pe locuri frumuse în compania unor adversari deosebit de puternici cum sînt selecțiile U.R.S.S., R.D.G., Bulgariei, Ungariei, Cehoslovaciei, Poloniei, unele dintre acestea fiind și câștigătoare ale turneelelor U.E.F.A.

„La înapoierea în țară — sublinia antrenorul Constantin Ardeleanu cu puțin timp înainte ca avionul să decoleze de pe Otopeni cu destinația Moscova, de unde totul și-a continuat apoi drumul spre Donețk — vom trage concluzii după primele 7-8 întâlniri internaționale ale actualei formații, vom vedea ce am reușit să realizăm în privința formulei de echipă, a randamentului ei în joc, în ce fel au izbutit sau nu unii jucători să abordeze examenul dificilului debut internațional. Va fi un bilanț, din toate punctele de vedere, al celor două luni de pregătire, de încercări, după turneele de la Plovdiv și Donețk. Și ne vom continua sondajele în masa juniorilor pentru că, așa

cum bine se știe, cum am spus-o de atâtea ori, deschidem larg ușa oricărui talent care ne este recomandat, despre care se spun lucruri frumoase...”

Un astfel de prim sondaj va fi făcut la începutul lunii octombrie. Apoi, totul — în care vor fi incluși și cei evidențiați la acest trial — își va continua pregătirea pentru cele două meciuri cu Turcia și Bulgaria. Partida cu juniorii turci este programată la sfîrșitul lunii viitoare, iar cea cu Bulgaria în primele zile ale lui noiembrie. Aceste două meciuri — devenite tradiționale, ele disputîndu-se anual, uneori chiar și de mai multe ori pe parcursul unui an — vor fi repetiții generale pentru al treilea turneu din această toamnă, cel de la Monaco, din a doua jumătate a lunii noiembrie.

Odată cu participarea la confruntările de la Monte Carlo, reprezentativa de juniori își va încheia primul ei ciclu, o perioadă fără meciuri oficiale și tocmai de aceea de investigații, de punere la punct a unui mecanism care să funcționeze ireproșabil la momentul oportun. Adică, la primăvară, în dubla întâlnire cu echipa R.F. Germania, echidă pentru calificarea la turneul final U.E.F.A., ediția suedeză. Este obiectivul principal înscrise pe agenda juniorilor-tricolori.

Și această lungă toamnă a căutărilor este subordonată — făcîndu-se abstracție chiar de unele rezultate — tocmai atingerii „cotei” celei mai înalte a traseului pe care-l are de parcurs lotul nostru de juniori.

L. D.



„TITANUS”

s-a numărat și echipa Titanus Arad (jocul 11), campioana județului (102 mini-echipe participante).

Dupa înapoierea acasă, la Arad a avut loc o frumoasă festivitate de premiere a echipelor clasate pe primele trei locuri în faza pe județ a întrecerii. Ea s-a făcut într-un cadru foarte emoționant pentru micii fotbalști, pe stadionul U.T.A., în pauza meciului dintre echipa textiliștilor arădeni și formația C.S.M. Resița, partidă din etapa a VII-a a Diviziiei A. Numeroasele premii au fost oferite de C.I.E.F.S. Arad, ziarul „Flacăra roșie”, Consiliul județean al sindicatelor, Consiliul județean al pionierilor etc., etc.

În fotografia noastră echipa „Titanus” în frunte cu căpitanul ei, salutată publicul spectator, în vreme ce aplauzele se adresează în egală măsură celor trei formații premiate, dar — după părerea noastră — și organizatorilor...

În numărul trecut la revistei, am prezentat turneul final al „Cupelor speranțelor”, disputat la Navodari.

Priete participante la această fază a competiției s-a numărat și echipa Titanus Arad (jocul 11), campioana județului (102 mini-echipe participante).

Dupa înapoierea acasă, la Arad a avut loc o frumoasă festivitate de premiere a echipelor clasate pe primele trei locuri în faza pe județ a întrecerii. Ea s-a făcut într-un cadru foarte emoționant pentru micii fotbalști, pe stadionul U.T.A., în pauza meciului dintre echipa textiliștilor arădeni și formația C.S.M. Resița, partidă din etapa a VII-a a Diviziiei A. Numeroasele premii au fost oferite de C.I.E.F.S. Arad, ziarul „Flacăra roșie”, Consiliul județean al sindicatelor, Consiliul județean al pionierilor etc., etc.

În fotografia noastră echipa „Titanus” în frunte cu căpitanul ei, salutată publicul spectator, în vreme ce aplauzele se adresează în egală măsură celor trei formații premiate, dar — după părerea noastră — și organizatorilor...

RECITIND UN CLASAMENT DE TINERET REZERVE

Fără „reclamă” prea mare (sau poate chiar deloc) fără derby-uri de răsunet, deși poate au existat, respectînd proporția, campionatul de tineret-rezerve a ajuns în faza etapei a 8-a. Și, acum, în mica perioadă de intrerupere, e bine să aruncăm o privire în această lume evasi-anonimă. Analiza poate fi făcută printr-o raportare la valorile campionatului trecut, dar, mai ales, prin rațiunea supremă ordonată de noile măsuri ale federației care au întonat în tinerețe în masă („10 jucători” pînă în 20 de ani pe foaia de arbitraj) a „echipelor rezervor”.

Anul acesta, după șapte etape, în frunte se află formația dinamoviștilor bucureșteni, antrenată acum de Lăcă Nunwellier. Lucru firesc, pentru că la Dinamo tineretului i-a fost acordată în todeauna atenția cuvenită, și munca intensă cu echipa de tineret-rezerve n-a rămas fără ecou, prima formație beneficiind astăzi de cîștig din cei mai talentați jucători, pînă mai ieri anonimi: Lucuță, Custov, Vrinceanu. Surpriza ar reprezenta-o plasarea formației Rapid pe poziția secundă, la egalitate de puncte cu liderul, singurul neînving. Ar fi o surpriză, spunem, pentru că anul trecut gîlăstăni se chinau cu formația lor de „tineret-rezerve”. Acum, însă, lotul Rapidului e pregătit cu o atenție deosebită, antrenorul Beliza și supervizorul Dumitru Maerl urmăresc cu toată seriozitatea activitatea acestei echipe din care a promovat un Răzvan, un Ionuț, un Voică și un Pleșoiu în prima divizie, și sînt hotărîți să mai lanseze cîțiva tineri. Cuvinte bune și pentru Universitatea Craiova, Steaua și proaspetele promovate „Poli” Timișoara și „Poli” Iași, pentru cîștigătoare din ediția trecută, Petrolul, acum pe locul 5 și pentru F. C. Argeș pregătita de un tânăr antrenor, Dan Silvasan. Pleștenii și timișorenii reprezintă echipele cu cel mai activ atac (15 goluri înscrise în 7 partide) și lucrul acesta nu este deloc surprinzător din moment ce antrenorii celor două formații au dovedit în toate

mecurile de pînă acum, acasă și în deplasare, o preferință accentuată pentru spiritul ofensiv, pe care l-au ridicat la rang de imperativ categoric.

La antipoli, în „zona criticilor”, ultimele cinci formații, „U” Cluj, Steagul roșu, Sport Club Bacău, Jiul și Sportul studentesc. Nume mai vechi (S.C. Bacău și Jiul) și mai noi. O explicație pentru ultima treaptă din clasament am cerut-o antrenorului studenților bucureșteni, Octavian Popescu, care, destul de mîhnit de jocul prea dur intronat de anumiți antrenori, considera că „noul val puternic de juniori introdus în echipa sa reprezintă, deocamdată, cauza unor... jocuri fără puncte”. Să sperăm că acești tineri, nu numai de la Sportul studentesc, vor căpăta cît de cît experiența necesară pentru că, în fond, acest campionat de tineret-rezerve interesează în principal dincolo de puncte și de clasament. Iar cine nu va privi lucrurile în acest spirit va plăti, mai mult ca sigur, greu tribut.

Au trecut numai „șapte” etape și în Divizia tinerilor nu pot fi emise „verdict” categorice. Vă propunem, totuși, să reținem cîteva nume recomandate de aceste prime șapte etape ale sezonului: Eparu (a nu fi confundat cu cel de la Petrolul) și Balan (Dinamo), Toporan și Burcea (F. C. Argeș), Cristea și Florea (Steaua), Iordan (Rapid), Popa și Dăbirescu (Petrolul), Soporan (C.F.R. Cluj), Nichiei — 15 ani (Poli Timișoara), Grosu și Șerbănică (Sp. studentesc). Cu siguranță mai sînt și alți tineri talentați. Rămîne ca următoarele jocuri să-i releve cu pregnanță, alături de cei deja cunoscuți de noi și care, în campionatul de tineret-rezerve, încearcă dobîndirea aceluși plus de maturitate și experiență necesar pentru un salt trainic în primul eșalon.

Să mai sperăm că acest campionat de tineret-rezerve va fi tratat realmente cu elan... tineresc și cu maturitatea necesară ascensiunilor de fond.

Mircea M. IONESCU

CÎT COSTĂ

PATRU... LINIUTE

DE TUȘ?

Dan Silvas. Ion Capverde, Constantin Pădureț... Trei nume. Trei foarte tineri jucători care, cu siguranță, vor primi euri și sancțiuni drastice, suspendări pe multe etape. N-au lovit grosolan adversari, n-au adus injurii arbitrilor. Nu. Au făcut ceva mult mai grav: ceva incompatibil cu noțiunea de cinste. Au fost de acord cu o **FALSIFICARE** de proporții, cum rar se poate întîni, chiar și într-o competiție de categoria campionatului republican de juniori.

Dar, iată despre ce este vorba.

D. Silvas s-a născut în luna iunie (VI) a anului 1955. Înainte, deci, de 1 august, depășind astfel limita de vîrstă admisă pentru a putea juca în campionatul juniorilor, situație cu care el în cauză nu s-a împăcat deloc. Și ce și-a zis el, sau antrenorul lui de la centrul de copii: „Tuș avem, mina nu ne trezură, la să rezolvăm repede problema...”. Problema a fost, într-adevăr, rapid rezolvată. Lîngă botșorul lunii iunie (VI) au mai fost adăugate încă două. Și iată-l pe D. Silvas născut în august (VIII) 1955 și bun de joc în campionatul 1973/1974.

Începutul n-a fost greu. Așa că...

I. Capverde era și mai „bătrîn” decît Silvas, născîndu-se în martie (III) 1955. Același mină pricepută și... sigură a mai adăugat o liniuță, în diagonală, peste prima, și gata, simplu ca bună ziua, Ion s-a transformat în Ionica, un copil presupus a fi cuminte, născut în decembrie (XII) 1955! Și dacă tot s-au pornit bălești pe întineriri ca în frumoasele basme cu zîne, zmei și feți frumoși, de ce n-ar fi făcut-o și în situația lui Pădureț, mult mai simplu decît a celorlalți. Iunie (VI) a fost rapid transformat în octombrie (X), tot prin-o liniuță de tuș, asemănătoare aproape cu cea făcută de omul care a întocmit legitimațiile.

Așa a început povestea.

Echipa, C.S.M. Suceava, cel trei fiind toți suceveni, a pornit la... luptă (în nici un caz, dreptă) cu adversarii din serie. Undeva însă trebuia să se împotmolească. Și...



ziua rea n-a început prea mult. În confruntarea cu Luceul nr. 2 din Iași, cineva din tabara oaspetilor — surprins de vigoarea „volnicilor” C.S.M.-ului — n-a avut de lucru și, la pauză, a cerut să vadă legitimațiile. „Ne-norocul” gazdelor a fost; că oaspetele împacientat avea o privire foarte, foarte ageră. A fost făcută imediat contestația. Arbitrii au reținut legitimațiile, legitimațiile au ajuns la F.R.F., unde se afla și în prezent. **PROBE CONCRETE DE FALS.**

Vinovați?

În primul rînd antrenorul Alexandru Olaru, de la Centrul de copii și juniori. Acela, oricîte argumente ar învoca, nu poate fi absolvit de o pedeapsă cu adevărat exemplară. E greu de presupus că n-a... știut, cum ar fi încercat deja să eschiveze. Să îi antrenor la un centru de copii și juniori și să nu cunoști vîrsta celor cu care ai lărat ani de zile, așa ceva este de neconceput.

În al doilea rînd, vinovați fără circumstanțe atenuante sînt cei trei jucători doborîți de întinerire forțată.

Comisia de disciplină ar trebui să procedeze în acest caz cu de dreptate, dar sever. Cu „atît mai mult, cu cît este vorba de campionatul celei mai tinere generații de fotbalști, față de care există marea obligație de a-i crește în climatul cinstei, corectitudinii, dragostei de adevăr, al tuturor preceptelor etice și morale ale societății noastre.

Așteptăm... răspunsul faptelor de la C.S.M. Suceava. Pentru a o face cunoscută și altora, tentați spre astfel de falsuri grosolane.

CUPELE CONTINENTALE AU DEMARAT...

INSTANTANEE

PRIMELE JOCURI, PRIMELE K.O.-URI

CUPA CAMPIONILOR			
Atletico Madrid	Galatasaray	Istanbul	0-0
Waterford	Ujpesti Dozsa		2-3
Bayern München	Aahtvidaberg F.F.		3-1
Turun Pallouseura (Finl.)	Celtic Glasgow		1-6
Dynamo Dresda	Juventus Torino		2-0
Zaria Vorosilovgrad	Apoel Nicosia		2-0
Steaua roșie Belgrad	Stal Mielec		2-1
F.C. Bruges	Floriana La Valletta		0-0
Jeunesse d'Esch (Lux.)	F.C. Liverpool		1-1
Viking Stavanger	Spartak Trnava		1-2
Vejle B.K. (Dan.)	F.C. Nantes		2-2
T.S.K.A. Sofia	Wacker Innsbruck		3-0
CRUSADERS BELFAST	DINAMO BUCUREȘTI		0-1
F.C. Basel	Fram Reykjavik	5-0 și	6-2
Benfica Lisabona	Olympiakos Pireu		1-0

Ajax Amsterdam se califică direct în turul al doilea

CUPA CUPELOR			
Västmannayor (Islanda)	Borussia Mönchengladbach		0-7
Legia Varșovia	P.A.O.K. Salonic		1-1
Anderlecht	F.C. Zürich		3-2
Vasas Budapesta	F.C. Sunderland		0-2
Ankaragücü	Rangers Glasgow		0-2
A.C. Milan	Dinamo Zagreb		3-1
Torpedo Moscova	Atletico Bilbao		0-0
Gzira F.C. (Malta)	S.K. Brann Bergen		0-2
N.A.C. Breda	F.C. Magdeburg		0-0
Rangers Freja (Dan.)	Rapid Viena		0-0
CHIMIA RM. VILCEA	GLENTCRAN BELFAST		2-2
Pezoporikos Larnaka (Cipru)	Malmö F.F.		0-0
Beroe Stara Zagora	Fola Esch (Lux.)	7-0 și 4-1	
Banik Ostrava	Cork Hibernians		1-0
Reipas Lahti	Olympique Lyon		0-0
Cardiff City	Sporting Lisabona		0-0

CUPA U.E.F.A.			
Espanol Barcelona	Racing White Brux.		0-3
Fredrikstad (Norv.)	Dinamo Kiev		0-1
Ruch Chorzow	Wuppertaler S.V.		4-1
B.K. 1903 Copenhaga	A.I.K. Stockholm		2-1
F.C. Carl Zeiss Jena	Mikkelin Pallouliat (Fin.)		3-0
Strömsgodset (Norv.)	Leeds United		1-1
Oesters I.F. Växjö (Sued.)	Feyenoord Rotterdam		1-3
Ards Belfast	Standard Liège	3-2 și	1-6
Hibernian Edinburgh	I.B.K. Keflavik (Isl.)		2-0
Fortuna Düsseldorf	Næstved I.F. (Dan.)		1-0
Grasshoppers Zürich	Tottenham Hotspurs		1-5
F.C. Aberdeen	Finn Harps (Irl.)		4-1
F.C. Dundee	Twente Enschede		1-3
U.S. Luxemburg	Olympique Marseille		0-5
Vitoria Setubal	Beerschot Anvers		2-0
Ipswich Town	Real Madrid		1-0
Lazio Roma	F.C. Sion (Elv.)		3-0
FIorentina	UNIVERSITATEA CRAIOVA		0-0
Ferencváros Budapesta	Gwardia Varșovia		0-1
V.F.B. Stuttgart	Olympiakos Nicosia	9-0 și	4-0
Tatran Presov	Velez Mostar		4-2
Dinamo Tbilisi	Slavia Sofia		4-1
Panathinaikos Atena	C.F.K. Belgrad		1-2
Admira Wacker Viena	Internazionale Milano		1-0
FENERBAHCE	F.C. ARGES PITESTI		5-1
V.S.S. Kosice	Honved Budapesta		1-0
A.C. Torino	Lokomotiv Leipzig		1-2
Eskişehirspor (Turcia)	F.C. Köln		0-0
O.G.C. Nice	F.C. Barcelona		3-0
Slavia Wanderers	Lokomotiv Plovdiv		0-2
Panathinaikos Patras	Grazor A.C.		2-1

Partidele revanșă la 3 octombrie.

E foarte normal să prețuiești un comentariu de ansamblu al întregului act din cupele europene să vă fixeze, chiar de la început, care au fost cele mai mari surprize din prestigioasele competiții. Pentru noi, fără a avea, se înțelege, pretenția deciziilor absolute, ordinea rezultatelor neasteptate e aceasta:

1. Acel 1-1 reușit de mica și necunoscută echipă norvegiană Strömsgodset în fața celui mai în formă unsprezece britanic (după unii, chiar din Europa), Leeds United.

2. Egaltatea, tot 1-1, obținută de o formație mai răsunătoare, oricum, tot de al treilea platon valoric de pe continent, Jeunesse d'Esch Luxembourg, în luptă cu campiona Angliei, Liverpool.

3. Infringerea la scor a Barcelonei în partida de la Nisa. (Deși zvonurile vorbesc despre o acțiune de sabotaj a jucătorilor spanioli, față de transferarea, la o sumă fabuloasă a lui Cruyff, la clubul lor; o fi, n-o fi adevărat, dar 3-0 rămâne 3-0).

4. Escul de proporții suferit de Espanol Barcelona, pe teren propriu, în fața echipei așa de dragă campionului de ciclism, Eddy Merckx, Racing White: 0-3!

5. Nereușitele, tot în fața primilor spectatori, a două dintre formațiile-fanion ale fotbalului ungare, Vasas Budapesta (0-2 cu Sunderland, ambițioasă reprezentantă a ligii a doua engleze în „Cupa cupele” și Ferencváros (0-1 cu Gwardia Varșovia).

Sînt, repetăm, rezultatele care trasează la prima parcurgere a tabloului întîlnirilor-tur din cele trei mari competiții europene. Pentru că, mai departe, se mai pot observa unele lucruri pe care — de asemenea — socotim că o mică trecere în revistă, cum e cea de față, are datorită să le notăm. Vom sublinia, astfel, mai întîi, remarcabilul randament al echipelor din R.D. Germană, Dynamo Dresda a administrat un sec 2-0 vicecampioniei Europei, Juventus Torino, în ciuda numeroaselor asigurări ale antrenorului italianilor, Vucopalek, că elevii săi vor porni cu dreptul. Mai spectaculoasă ni se pare victoria în deplasare a lui Lokomotiv Leipzig în fața celeilalte echipe din Torino, cea care poartă chiar numele orașului; cu egalul lui Magdeburg la Breda și cu succesul categoric înregistrat de F.C. Carl Zeiss Jena în jocul cu Mikkelin (Finlanda), cele patru reprezentante ale R.D. Germane par asigurate să treacă în

bloc în al doilea tur. Dacă vreți să mai amintim câteva dintre rezultatele care au contrazis prevederile — total sau parțial — apoi sîntem obligați să pomenim câteva. Acea minimă victorie a Benficăi în fața lui Olympiakos Pireu, care face tare grea deplasarea echipei lui Eusebio la Atena; considerație valabilă și pentru succesul la limită semnat de Steaua roșie Belgrad în fața lui Mielec, „personajul necunoscut”, victorios în campionatul Poloniei; în vreme ce o binecunoscută echipă a fotbalului polonez, Legia Varșovia, s-a mulțumit cu un rezultat de egalitate pe care PAOK Salonic i poate tructifica în partida de pe terenul său; scorul alb cu care s-a încheiat jocul Torpedo Moscova — Atletico Bilbao, semi-victorie pe care a înregistrat-o și Sporting Lisabona la Cardiff.

Încercînd o observație generală asupra rezultatelor de inaugurare a ediției 1973/1974, opinăm că echipele care au intrat mai devreme în competițiile naționale au avut un plus de formă și de dispoziție de joc, exprimate în realizările lor. Sub acest aspect, se pare că echipele italiene, care vor intra abia la 7 octombrie în campionat, se prezintă handicape față de rest. Așa trebuie să explicăm și rezistența neobișnuită, răsplătita de câteva scoruri remarcabile, arătate de formațiile scandinave, aflate spre finalul întrecerilor interne.

Sigur că în cupele europene o jumătate de rezultat, cum e acesta din primul tur, nu poate fi despartă, nu poate fi judecat separat de a doua manșă. Tocmai de aceea încercăm să vă selectăm partidele care promit „mari spectacole” la 3 octombrie, în urma scorurilor din prima manșă. Iată acest program de gală, în care am trecut și rezultatele primelor 90 de minute de luptă: „Cupa campionilor europeni”: Olympiakos — Benfica (0-1); Juventus — Dynamo Dresda (0-2); Stal Mielec — Steaua roșie Belgrad (1-2); „Cupa cupele”: PAOK Salonic — Legia Varșovia (1-1); F.C. Zürich — Anderlecht (2-3); Atletico Bilbao — Torpedo Moscova (0-0); Cork Hibernians — Banik Ostrava (0-1); Cardiff City — Sporting Lisabona (0-0); „Cupa U.E.F.A.”: Real Madrid — Ipswich (0-1); Internazionale — Admira Viena (0-1); Gwardia Varșovia — Ferencváros (1-0); Lokomotiv Leipzig — A.C. Torino (2-1).

Eftimie IONESCU

DOCUMENTAR

PRELIMINARIILE PENTRU C.M. ÎN FAZA FINALĂ

Disputa pentru cele 16 jocuri (de fapt 14, două dintre ele fiind ocupate de Brazilia — deținătoarea trofeului și R.F. Germania — organizatoarea competiției) din turneul final al celui de-a X-a ediții a Campionatului mondial de fotbal este în plină desfășurare. Seria meciurilor decisive începe chiar de miercură viitoare și de aceea prezentăm, sub forma unui documentar, situația actuală a preliminarilor pentru Weltmeisterschaft.

● S-au jucat 173 de meciuri, mai sînt de disputat încă 46 și preliminarile se vor încheia. Ultimul meci: Grecia — Iugoslavia la 19 decembrie. La 5 ianuarie 1974, la Frankfurt pe Main se vor trage la sorți cele patru grupe finale.

● 92 de țări înscrise, 86 de participante. S-au retras: Sri Lanka, India, Venezuela, Madagascar, Gabon, Jamaica.

● Calificate din oficiu: Brazilia și R.F. Germania.

● Calificată în urma jocurilor de pînă acum: Uruguay.

● Situația locurilor disponibile (14 pe continente): Asia: 16 echipe participante în luptă pentru un loc; America de Sud: 9 echipe — 4 loc (sau două, în cazul în care Chile câștigă duelul cu U.R.S.S.); Africa: 20 de echipe — 1 loc; Europa: 20 de echipe — 8 locuri (sau nouă, în cazul în care U.R.S.S. câștigă duelul cu Chile); America de

Nord, Centrală și Bazinul Mării Caraibilor — 12 participante — 1 loc.

ASIA

Au rămas de disputat doar partidele dintre Coreea de Sud (cîștigătoarea grupei A) și Australia (cîștigătoarea grupei B); 27 octombrie la Sydney și 10 noiembrie la Seul.

AMERICA DE SUD

GRUPA 1: calificată — Uruguay

GRUPA 2: clasamentul actual:

1. Argentina 3 2 1 0 6-1 5
2. Paraguay 2 1 1 0 3-2 3
3. Bolivia 3 0 0 3 1-7 0

Ultimele meciuri: Paraguay — Bolivia (30.X), Argentina — Paraguay (7.X).

GRUPA 3, cîștigătoare — Chile (urmează întîlnirile cu U.R.S.S.; 26.IX, la Moscova, 21.XI, la Santiago).

AMERICA DE NORD, CENTRALĂ ȘI BAZINUL MĂRII CARAIBILOR

Turneul final la Port au Prince, în Haiti, după următorul program: Honduras — Trinidad (29.XI), Mexic — Guatemala (30.XI), Haiti — Antilele Olandeze (1.XII), Honduras — Mexic (3.XII), Haiti — Trinidad (4.XII), Antilele Olandeze — Guatemala (5.XII), Honduras — Haiti (7.XII), Antilele Olandeze — Mexic (8.XII), Guatemala — Trinidad (10.XII), Honduras — Antilele Olandeze (12.XII), Guatemala

— Haiti (13.XII), Trinidad — Mexic (14.XII), Honduras — Guatemala (15.XII), Trinidad — Antilele Olandeze (17.XII), Mexic — Haiti (18.XII).

AFRICA

Urmează să se dispute turneul final între reprezentativele Maroc, Zambia și Zair. Cîștigătoarea va fi prezentă în R.F. Germania.

EUROPA

GRUPA 1: clasamentul actual:

1. Austria 6 3 2 1 14-7 8
2. Ungaria 6 2 4 0 12-7 8
3. Suedia 5 2 2 1 13-7 6
4. Malta 5 0 0 5 0-18 0

Ultimul meci: Malta — Suedia (11.XI).

GRUPA 2: clasamentul actual:

1. Italia 5 3 2 0 10-8 8
2. Elveția 3 1 2 0 1-0 4
3. Turcia 5 1 2 2 3-3 4
4. Luxemburg 5 1 0 4 2-13 2

Ultimele meciuri: Elveția — Luxemburg (26.IX), Italia — Elveția (20.X), Turcia — Elveția (18.XI).

GRUPA 3: clasamentul actual:

1. Olanda 5 4 1 0 24-2 9
2. Belgia 4 3 1 0 10-0 7
3. Norvegia 5 2 0 3 9-14 4
4. Islanda 6 0 0 6 2-29 0

Ultimele meciuri: Belgia — Norvegia (31.X), Olanda — Belgia (18.XI).

GRUPA 4: clasamentul actual:

1. România 4 3 1 0 8-2 7
2. R.D. Germană 4 3 0 1 12-2 6
3. Finlanda 4 1 1 2 3-11 3
4. Albania 4 0 0 4 1-9 0

Ultimele meciuri: R. D. Germană — România (26.IX), Albania — Finlanda (10.X), România — Finlanda (14.X), Albania — R. D. Germană (3.XI).

GRUPA 5: clasamentul actual:

1. Tara Galilor 3 1 1 1 3-2 3
2. Anglia 3 1 1 1 2-3 3
3. Polonia 2 1 0 1 2-2 2

Ultimele meciuri: Polonia — Tara Galilor (26.IX), Anglia — Polonia (17.X).

GRUPA 6: clasamentul actual:

1. Bulgaria 3 3 0 0 9-1 6
2. Portugalia 4 2 1 1 7-3 5
3. Irlanda de Nord 4 1 1 2 4-5 3
4. Cipru 5 1 0 4 1-12 2

Ultimele meciuri: Irlanda de Nord — Bulgaria (26.IX), Portugalia — Bulgaria (13.X), Portugalia — Irlanda de Nord (14.XI), Bulgaria — Cipru (18.XI).

GRUPA 7: clasamentul actual:

1. Spania 3 2 1 0 8-3 5
2. Iugoslavia 2 1 1 0 3-2 3
3. Grecia 3 0 0 3 3-7 0

Ultimele meciuri: Iugoslavia — Spania (21.X), Grecia — Iugoslavia (19.XII).

GRUPA 8: clasamentul actual:

1. Scoția 2 2 0 0 6-1 4
2. Cehoslovacia 2 1 1 0 7-1 3
3. Danemarca 4 0 1 3 2-13 1

Ultimele meciuri: Scoția — Cehoslovacia (26.IX), Cehoslovacia — Scoția (17.X).

GRUPA 9: cîștigătoare — U.R.S.S. (urmează partidele cu Chile: 26.IX la Moscova, 21.XI la Santiago).

INSTANTANEE



ACUM CÎNTĂ DIN NOU...

Urmind exemplul fotbalistilor englezi, care in anul World-Cup-ului au imprimat un disc realizat de corul jucatorilor din nationala Angliei, internationalii lui Helmut Schon, mai bucuurosi acum decit dupa meciurile cu Argentina, Iugoslavia sau Brazilia, cîntă și ei.

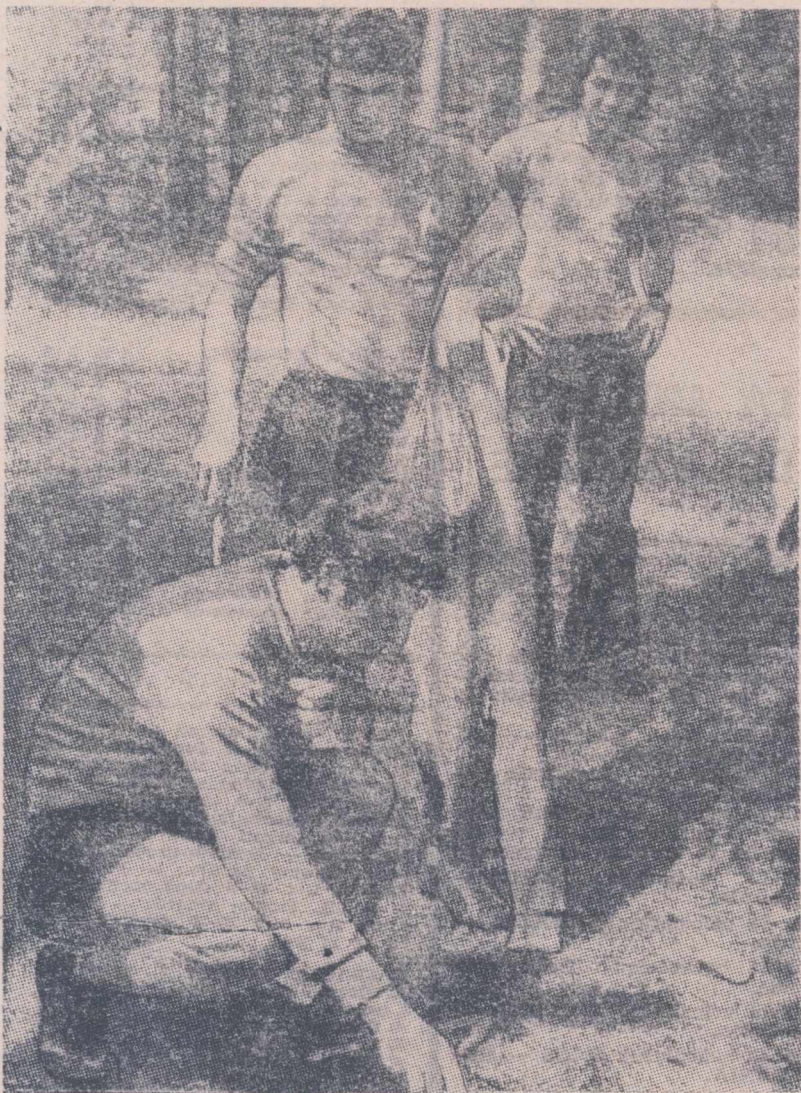
Imaginea a fost luată într-unul din studiourile unei firme producătoare de discuri, la Frankfurt pe Main. De la stînga la dreapta, îi puteți recunoaște pe Franke, Kapellman, Gerd Müller, Beckenbauer, Höness, Maier, Schwarzenbeck și Flohe.

DESTINDERE...



Sahul, sport de masă în Uniunea Sovietică, are prozeții săi și în rîndul jucătorilor de fotbal. Și chiar și al antrenorilor. Iată, aci, o imagine de la campionatul de sah al lotului reprezentativ de fotbal al U.R.S.S. Pot fi recunoscuți antrenorul Evgheni Gorianski, jucătorii Muntean și Andriasiu.

PRIMA VICTIMĂ A LUI SORMANI



Iată o fază mai rar (sau deloc) întîlnită în viața fotbalistilor: prinderea unei... vipere! Curajosul nu este altul decît cunoscutul SORMANI, locuitor de desfasurare a „acțiunii”: un boschet din parcul localității Cavareno, acolo unde s-a antrenat înaintea începerii noului sezon, formația din care face parte, Vicenza; îl asistă mai tinerii săi colegi de echipă, Damiano și Bardin.

NU SCHIMBĂ ECHIPA

Antrenorul Maestrelli se călăuzește după o zicală cu largă circulație în fotbalul englez: „Never change the winning team” adică: „Nu schimbă echipa învingătoare!”. Și se pare că aceasta a adus antrenorului italian o serie de succese apreciabile, care au determinat pe specialiști să-i acorde „Semenătorul de aur”, distincția cea mai înaltă pe care o poate cuceri un antrenor în Italia. În felul acesta a fost onorat Maestrelli pentru contribuția sa la frumoasele rezultate înregistrate de Lazio, la creșterea și lansarea unor tinere talente (Chinaglia a „prins” naționala, Re Cecconi bate la poarta 11-lui azur, iar Garlaschelli își calculează și el șansele).

Acum antrenorul formației Lazio din Roma este destul de circumspect în ceea ce privește noul sezon: „Pînă în prezent, Lazio, a fost un outsider de care nimeni nu se temea, justifică el. Abia de aci înainte vor începe grijile, pentru că fiecare dintre adversarele noastre știe acum la ce să se aștepte”.

PATRU KILOGRAME MAI PUȚIN

Ray Kennedy „atacantul dinamită” al lui Arsenal, cel care a avut o influență determinantă în reușita eventului anului 1971 (reamintim, „tunarii” au cucerit atunci și campionatul și Cupa Angliei), are probleme. Rareori, după acel extraordinar sezon, el și-a regăsit eficacitatea. Și din această cauză de foarte multe ori a fost înlocuit din echipă.

Se spunea că gloria, prea repede venită, i-ar fi stricat foarte mult. Dar nu numai gloria este motivul, pentru că Ray Kennedy are mereu probleme cu greutatea sa. El face parte din acea categorie de jucători „rotunzi” — are în jur de 80 kg! — care trebuie să privească mereu alt cîntarul, cit și ceea ce li se pune în farfurie. „Mereu a trebuit să fiu atent la ce mănînc, adîmite Kennedy, dar sînt decis să fac orice pentru ca să pot redeveni de folos echipei”.

Pentru asta, Kennedy trebuie să slăbească cel puțin 4 kg. „Voi face totul ca din etapa a patra să fiu gata să-mi reiau locul în linia de atac”, a declarat el.

HAVELANGE SE APĂRĂ

Acuzat de o publicație de limbă engleză de a fi „prea ambițios” și a prezenta „o oribilă alternativă” pentru postul de președinte al F.I.F.A., la care mai candidează, după cum se știe și... Stanley Rous, brazilianul Joao Havelange a ținut să contrazică cu orice preț acuzațiile ce i se aduc. El a declarat de curînd, în cadrul unei conferințe de presă: — Am o mare admirație pentru Stanley Rous, dar nu uit că președintele F.I.F.A. a atins vîrsta de 87 de ani, la vreme ce eu nu am decît 57!

Apoi a adăugat: „Dacă aș fi ales președinte al forului suprem al fotbalului mondial, lată ce aș face...”.

Reproducem principalele puncte: ● Mărirea numărului de participante la turneul final al campionatului mondial de la 16 la 20 sau chiar 24;

● Organizarea unei „Cupe a lumii”, din doi în doi ani, pentru juniori, la care vor avea drept de participare numai jucătorii în vîrstă de mai puțin de 20 de ani;

● Studiarea posibilităților ca fazele finale ale Campionatelor mondiale să se desfășoare nu numai în Europa și America de Sud, ca pînă acum, ci și în Africa și Asia, în care s-au înregistrat progrese destul de mari pentru popularitatea fotbalului;

● Încurajarea marilor întreprinderi internaționale de construcții să ridice stadioane cit mai bine echipate și în Asia și Africa.

Amintim că din cele 139 de țări membre ale F.I.F.A., 102 sînt din America latină, Asia și Africa...



Atunci cînd apărătorul e depășit de viteza și vigoarea atacantului, cel mai petrec și momente ca acela din fotografia noastră. „Eroii” surprinși pe peliculă sînt englezii SIMPSON, apărător al celebrului Arsenal Londra, care încearcă să-l oprească — evident, cu mijloace neregulamentare — din cursa spre gol pe DOUGAN, atacant al lui Wolverhampton Wanderers. Probabil că în momentul acela, Simpson a reușit, dar în partida de care este vorba Dougan a înscris două goluri, și „lupii” au câștigat cu 3-1.

DIN POARTĂ IN... BUCĂTĂRIE



● Echipa națională a R.F. Germania va participa la un turneu în Japonia la sfîrșitul anului și începutul celui viitor. Sînt prevăzute patru jocuri, primul la 26 decembrie, ultimul la 9 ianuarie 1974.

● Alfredo Di Stefano și conducătorii clubului său, Valencia, au decis să înregistreze pe magnetoscop toate meciurile echipei, indiferent că se dispută pe teren propriu sau în deplasare. Asta pentru o mai bună scoatere în evidență a greselilor.

● Turek, fostul internațional vest-german care are acum 54 de ani, a fost internat în spital; suferă de o boală nervoasă care îi paralizează picioarele.

● După meciul Norvegia — Olanda (1-2), Johan Cruyff a devenit golgeterul grupei europene din preliminariile campionatului mondial de fotbal: a marcat 7 goluri față de 6 ale lui Riva.

● Fotbalul suedez cunoaște o eră fastă: ultimele două derby-uri, este vorba de meciurile Malmö F.F. — Landskrona Boys și A.I.K. — Djurgården, au atras un total de 58 000 de spectatori.

● Și fotbalul italian se pare că a cîștigat în ultima vreme un important contingent de spectatori. Astfel, partida A. S. Roma — Lazio (0-0), din cadrul Cupei Italiei, a adus o rețetă de 225 milioane lire. Recordul aparține paridei Lazio — Milan (252 milioane lire), disputată în sezonul trecut.

● Apărătorul lui Tottenham Hotspur, Mike England, a apărut pentru prima dată pe teren, după operația de menis la care a fost supus în primăvară, în echipa de rezerve a clubului său.

● De la sosirea sa la C. F. Barcelona, spaniolii se întrebă cum trebuie ortografiat corect numele fostului jucător al lui Ajax: Cruyff sau Cruyff? Pentru aceasta s-au adresat unui profesor de la facultatea de filologie care le-a răspuns doct: „Vocala u și consoana y formează diftongul ui. Se scrie și Cruyff și Cruyff. Dar a doua formulă este, fonetic, mai bună”.

I-ați recunoscut, desigur, pe „eroul” imaginii alăturată, care nu este altul decît celebrul portar al reprezentativei Albionului, Gordon Banks, socotit cel mai bun fotbalist englez din prima jumătate a secolului. În 1972 și cotat — ani de rîndul — drept cel mai bun goal-keeper al lumii...

Postura inedită în care Banks a fost surprins de fotoreporterul lui „Daily Mail” — cu sorțul în față, pregătindu-se să atace... niște farfurii — pare să-i convină fostului portar, pe care un accident de automobil — urmat de o afecțiune oculară — l-au îndepărtat prematur de gazon.

„După meseria de portar, cel mai mult mi-a plăcut — a declarat Banks — să-mi ajut soția la treburile casnice, iar pentru spălătul și ștersul vaselor am avut întotdeauna... o mare pasiune”.

Deși a părăsit activitatea competițională, Banks continuă să rămînă în incinta fotbalului, deținînd funcția de „asistent manager” al echipei Stoke City, sub eulorile căreia și-a încheiat — la o mîneră bruscă — prestigioasa carieră.

Oricum, avînd mai mult timp liber, Banks uită să-și exercite — lată — și indelepturile nice...

FOTBAL

REDACȚIA ȘI ADMINISTRATIA
str. V. Conta nr. 16, etajul V, București,
sectorul I, telefoane 11.10.05 (centrală),
12.95.96

● PREZENTAREA ARTISTICĂ: Liviu BOBOCEA
● PREZENTAREA GRAFICĂ: Dinu COSTESCU

101 ZILE PÎNĂ LA ALCĂȚUIREA GRUPELOR FINALE ALE C. M. '74

CAMPIONATE NAȚIONALE



WM 74

Repede a trecut timpul. Parcă ieri — alaltăieri eram cu toții, noapte de noapte, în fața televizoarelor pentru a urmări meciurile „El Mundialului”. Parcă ieri-alaltăieri s-a jucat întâlnirea de la Guadalajara dintre România și Cehoslovacia, sau senzaționala partidă-maraton dintre reprezentativele Italiei și R. F. Germania, și iată-ne din nou înaintea unei noi ediții a campionatului mondial de fotbal, prima fără Cupa Jules Rimet, care, după atâtea peripeții prin care a trecut în cei 42 de ani ai săi, se odihnește acum pentru totdeauna în safe-ul unei bănci braziliene.

„World — Cup”, noul trofeu oferit de F.I.F.A. a și fost prezentat telespectatorilor și organizatorilor viitoarei competiții mondiale și așteaptă să fie... curcizată: mai sint exact 101 zile pînă cînd vom cunoaște componența grupelor finale. Într-adevăr, la 5 ianuarie 1974, la Frankfurt pe Main, o mină inocentă va trage din urnă cele 14 bilețele cu numele fericitelor 14 reprezentative calificate, două dintre ele fiind însă hotărîte încă de la începutul începutului: deținătoarea trofeului (Brazilia) și organizatoarea competiției (R. F. Germania). Pînă la 31 decembrie, data limită fixată de

F.I.F.A., toate cele 14 vor fi cunoscute. De fapt, numai 13, întrucît fosta campioană mondială, Uruguay, și-a cîștigat de pe acum locul.

Cum se vor desfășura lucrurile simbăta 5 ianuarie?

„Mai întîi, după cum a declarat recent dl. Wilhelm Gerhardt, șeful oficiului de presă al Comitetului de organizare, se vor stabili capii de serie. De fapt, doi sint cunoscuți, Brazilia și R. F. Germania. Ceilalți vor fi probabil Anglia, dacă se va califica, și Italia. Anglia în grupa a III-a, iar Italia în a IV-a. Restul echipelor, ca și la tragerea la sorți efectuată la 6 ianuarie 1970 la Ciudad de Mexico, vor fi introduse în două urne, după valoarea lor, o valoare apreciată de F.I.F.A., astfel ca într-o serie să nu se potrivească o echipă foarte bună și trei slabe, ci una foarte bună, considerată ca avînd chiar șanse la titlu (capul de serie), două bune și ultima de „rangul al treilea”.

Firește, planul tragerii la sorți poate fi supus criticilor, și încă foarte întemeiate. De la bun început, prin această complicată operație — în fapt, de triere — unele echipe pot fi scoase din competiție. Folosindu-se aceste criterii, în Mexic s-a ajuns la o grupă atît de puternică cum a fost aceea din care a făcut parte România. După cum se știe am fost prezenți alături de deținătoarea titlului, Anglia, de campioana precedentă, Brazilia, aceea care peste mai puțin de două săptămîni urma să cucerească definitiv Cupa Jules Rimet și de Cehoslovacia, vice campioană a lumii în 1962, în timp ce Italia, de pildă, a avut în grupă adversari cu mult mai puțin renume: Israel, Suedia, Uruguay. Și amîndouă grupele,

stabilite prin același procedeu de tragere la sorți.

Dar să revenim la competiția care va începe la 13 iunie 1974 în R. F. Germania. Ce se va întîmpla după disputarea acestui „prim tur final”? Formațiile clasate pe locurile 1 și 2 din fiecare serie se califică pentru „al doilea tur final”. Pe bună dreptate se va întreba cititorul: atunci, ce importanță are faptul



Tip și Tap, cele două mascote ale C.M. '74, vor fi nu numai simbolul viitoarei Cupe a lumii, dar vor trebui să aducă organizatorilor și importante venituri.

că ești sau nu „cap de serie”? În realitate, unul singur: acela de a nu te întîlni încă din primul joc cu un adversar foarte puternic, considerat — aprioric — a avea și el șanse la cucerirea trofeului. Conform planului inițial, cine va învinge în grupa I (aceea a R. F. G.) și a III-a (a Angliei) va juca în al doilea tur la Dortmund, Gelsenkirchen și Hanovra; cîștigătoarele grupelor a II-a (aceea a Braziliei) și a IV-a (probabil a Italiei) va evolua apoi la Dusseldorf, Frankfurt și Stuttgart.

În Mexic a fost altfel. La ediția a X-a, jubiliară, a Cupei lumii, care nu se va mai chema Rimet, organizatorii au modificat formula conform celor aprobate de Congresul F.I.F.A. de la Atena. Două motive au stat la baza acestor schimbări: „dreptul de viață sau de moarte” al echipelor în faza finală a C.M. să nu depindă numai de rezultatul unui singur meci (așa cum s-a întîmplat cu Anglia la C. M. din Mexic: a fost suficientă înfrîngerea de la Leon, în fața R.F.G., pentru a-și face bagajele). Acum, calificarea în semifinală este determinată de trei rezultate, oricum mai echitabil decît înainte. În al doilea rînd a fost vorba și de creșterea încasărilor: cu același număr de echipe, în loc de 32 de partide (cite au fost în Chile, Anglia sau Mexic) se vor disputa 38, cele șase meciuri în plus aducînd organizatorilor substanțiale venituri.

Așadar, mai sint 101 zile pînă cînd vom cunoaște configurația celor patru grup, configurație care va depinde foarte mult de importantele partide ce vor avea loc astăzi.

Mircea TUDORAN

Ediția nr. 32 a Cupei Europei Centrale

Săptămîna trecută, la Belgrad a avut loc adunarea generală a Cupei Europei Centrale, la care au luat parte reprezentanții tuturor federațiilor participante (Austria, Cehoslovacia, Italia, Iugoslavia și Ungaria). Adunarea a ales noul comitet de organizare a competiției pentru sezonul 1973-74 și a procedat la alcătuirea celor două grupe.

La ediția care va începe în această toamnă (ediția nr. 32) iau parte formațiile Bregenz (Austria), Zilina (Cehoslovacia), Lanerosi

Vicenza (Italia), F.C. Sarajevo (Iugoslavia), în timp ce fotbalul ungar e reprezentat de două echipe: cîștigătoarea ultimei ediții, Tatabanya Banyasz și Videoton Szekesfehervar.

Grupă I: Bregenz — Lanerosi (21.X), Tatabanya — Bregenz (7.XI), Lanerosi — Tatabanya (28.XI).

Grupă A II-a: F.C. Sarajevo — Videoton (3.X), Videoton — Zilina (24.X), Zilina — F.C. Sarajevo (7.XI).

Se amină meciul America de Sud — Europa?

După cum se știe, la 31 octombrie ar urma să se desfășoare, la Lima, meciul amical de fotbal dintre reprezentativele Americii de Sud și Europei.

Dacă în privința întocmirii lotului selecționatelor Europei lucrurile par clarificate — antrenorul Kubala a anunțat un lot de 20 de jucători, singura surpriză constituind-o selecționarea lui Keita (Valencia), jucător de cetățenie... maliană! —, treburile par mai complicate cînd este vorba despre echipa sud-americană.

După ce mai mulți tehnicieni sud-americani au refuzat să întocmească garnitura respectivă, această sarcină a fost încredințată mexicanului (b) Teofilo Salinas, care are mari dificultăți în stabilirea lotului. Astfel, forurile federale din Argentina și Chile au

răspuns negativ cererii lui Salinas de a „elibera” jucători din țările respective, alți Argentina cit și Chile aflîndu-se în prezent în „focul” preliminarilor C.M.

La fel de puțin amabilă s-a arătat și federația braziliană, care a declarat că jucătorii din lotul național nu-și pot permite riscul unor accidentări înaintea turneului final al Campionatului mondial programat... la anul! În aceste condiții, Salinas mizează la această oră doar pe columbianul Ortiz, peruvienii Cubillas și Scoti așteptînd încurîntarea cluburilor lor europene. Comentatorii de la fața locului nu exclud posibilitatea amînării meciului de la 31 octombrie, partidă pe care interesele diferitelor federații sud-americane par să o pună în pericol...

ARARAT EREVAN ȘI DINAMO KIEV DOMINĂ CAMPIONATUL ȘI CUPA U.R.S.S.

Al 25-lea campionat unional a intrat în faza decisivă. Cu șase etape înainte de final, situația, atît în fruntea cît și în subsoal clasamentului, este incertă. Dacă prezența în luptă pentru titlu a formației Dinamo Kiev nu surprinde pe nimeni, dată fiind valoarea recunoscută a echipei ucrainene, precum și a numelor din lotul său (Rudakov, Muntean, Kolotov, Blohin ș.a.) în schimb, Ararat Erevan (care a condus neînceput timp de 11 etape, a fost detronată la un moment dat, și s-a instalat apoi din nou pe locul I), constituie o apărare oarecum inedită. Oarecum, spunem, pentru că evoluția din acest an a formației armenie reprezintă un salt firesc avînd în vedere comportarea ei din ultimii ani. Astfel, 1971 aduce formației titlul de vicecampioană a U.R.S.S. și dreptul de a participa la Cupa U.E.F.A. În 1972 echipa (antrenor: N. Glebov) se clasează a patra, la numai un punct de locul al treilea, ceea ce îi asigură un nou pasaport pentru Cupa U.E.F.A. Paralel, Ararat la parte la ediția 1972—

1973 a acestei competiții europene, ajungînd pînă în turul al III-lea. Actuala ediție a campionatului Ararat a început-o cu un nou antrenor: cunoscutul specialist Nikita Simonian, care avusese multe succese cu Spartak Moscova.

Formația din Erevan beneficiază de o serie de jucători talentați cum ar fi: Andriassian, Zanazanian, Istolian, Markarov (veteranul echipei), toți internaționali A. Cu evoluția sa constantă de pînă acum, echipa pregătită de Simonian poate avea un cuvînt important în desemnarea campioaneli unionale.

Disputa dintre Ararat și Dinamo Kiev este foarte strînsă. Deși în etapa a 21-a Dinamo a cîștigat partida directă cu Ararat, (3-1), în meciul imediat următor, Ararat surclasa cu 4-0 pe Kairat Alma Ata și trecea din nou pe locul I, echipa din Kiev pierzînd la Moscova (1-2) meciul cu Spartak. A 23-a și a 24-a etapă au adus formației din Erevan victorii foarte prețioase care probează robustetatea echipei: 1-0 cu Zaria, ac-

tuală campioană, la Vorosilovgrad și 3-1 cu Spartak Moscova.

Interesant este că în momentul transmisiiei la Kiev a rezultatului de la Vorosilovgrad, Dinamo era condus cu 1-0 de colega sa din Tbilisi. Atacuri furibunde au dus, în final, la victoria formației gazdă (2-1), care a rămas astfel la un punct distanță de Ararat.

Pe locul al III-lea o formație promovată din divizia a II-a: Șahțior Donețk, echipa în care activează internaționalul Konkov. Poziția ei este însă incertă, pînă la detronarea de Dnepropetrovsk sau de Zaria. Cea mai autorizată a se infiltra în lupta pentru titlu pare însă a fi Dinamo Moscova, datorită experienței și valorii lotului, însă a pierdut orice șansă în partida de la Kiev. În schimb, prezența în finala de anul acesta a Cupei U.R.S.S. a lui Ararat și Dinamo Kiev constituie un argument în plus pentru forma bună pe care o dețin actualmente cele două formații.

ERNEST ANDONE

S-A HOTĂRÎT DE PE ACUM LISTA PARTICIPANTELOR LA VIITOAREA EDIȚIE A CUPEI U.E.F.A.

Grijulie. U.E.F.A. nici nu a așteptat turul II al ediției de anul acesta a competițiilor europene intercluburi, și a și stabilit lista participantelor la Cupa U.E.F.A. pentru sezonul 1974-1975. Astfel, vor fi prezente cu cite patru cluburi federațiile din Anglia, Italia și R. F. Germania; cite trei formații vor alinia federațiile din Spania și Austria, cite două cele din Belgia, Bulgaria, Danemarca, Franța, Grecia, Elveția, Scoția, Ungaria, Norvegia, Olanda, Polonia, Portugalia, R. D. Germană, ROMANIA, Suedia, Cehoslovacia, Turcia, Iugoslavia și Uniunea Sovietică. Cite o singură echipă vor alinia la start federațiile din Albania, Cipru, Finlanda, Irlanda de Nord, Islanda, Luxemburg, Malta și Irlanda. În total — 64 de echipe.

În cazul în care vor rămîne locuri libere s-a stabilit, prin tragere la sorți, ca acestea să revină Olandei și Suediei, pentru înscrierea unei a treia formații.

Tara Galilor nu participă la competiție.

JUNIORII ROMÂNI LA MONACO, LA UN TURNEU DE VALOARE

După cum s-a anunțat, echipa noastră națională de juniori a fost invitată la un turneu internațional care se va desfășura în noiembrie la Monaco. Turneul se anunță foarte interesant, dată

fiind valoarea echipelor invitate și care au confirmat participarea. El va folosi, în același timp, acestor echipe o verificare serioasă în preajma preliminarilor Turneului U.E.F.A. 1974.

La turneul de la Monaco vor lua parte opt echipe reprezentative care au fost împărțite în două serii:

A: Franța — Islanda — R.F. Germania — Italia.

B: Belgia — Iugoslavia — ROMANIA — Suedia.

Organizatorii au alcătuit programul jocurilor. Redăm pe cel al seriei B, care ne interesează:

● 13 noiembrie: Belgia — Iugoslavia.

● 14 noiembrie: ROMANIA — Suedia.

● 15 noiembrie: Belgia — Suedia.

● 16 noiembrie: ROMANIA — Iugoslavia.

● 17 noiembrie: Belgia — ROMANIA.

● 18 noiembrie: Suedia — Iugoslavia.

Cîștigătoarele celor două serii vor disputa finala la 19 noiembrie. În aceeași zi se va desfășura și finala pentru locul 3, între echipele clasate pe locul secund, în serii.

NORVEGIA

Brann — Fredrikstad 5-0, Raufoss — Lyn 2-2, Skeid — Viking 0-1, Start — Hamarkam 2-2, Stromsgodset — Rosenborg 2-1.

1. VIKING STAVANGER	15 28 10 23
2. Rosenborg	19 23 14 24
3. Hamarkam	19 21 21 23
4. Start	18 23 18 23
5. Stromsgodset	19 26 23 19
6. Mjondalen	18 17 21 19
7. Brann	19 26 25 18
8. Raufoss	19 19 22 18
9. Frigg Oslo	18 18 21 16
10. Skeid	19 16 20 16
11. Lyn	19 18 28 13
12. Fredrikstad	19 15 37 9

R.F. GERMANIA

M.S.V. Duisburg — Hamburger S.V. 0-0; Hannover 96 — Bayern München 3-1; Eintracht Frankfurt — Borussia Mönchengladbach 1-0; Fortuna Dusseldorf — V.f.B. Stuttgart 2-0; F.C. Köln — Kickers Offenbach 2-0; F.C. Kaiserslautern — V.f.L. Bochum 0-2;

1. BORUSSIA MÜNCHENGLAD-BACH	8 21 12 13
2. Eintracht Frankfurt	7 17 6 12
3. Bayern München	8 21 13 11
4. V.f.L. Bochum	8 13 8 11
5. Hertha	7 13 4 9
6. Fortuna Dusseldorf	8 15 13 9
7. Kickers Offenbach	7 12 8 8
8. V.f.B. Stuttgart	8 17 14 7
9. Hannover 96	8 19 19 7
10. M.S.V. Duisburg	9 9 12 7
11-12. F.C. Kaiserslautern	8 17 21 7
Hamburger S.V.	9 10 14 7
13. Fortuna Köln	7 8 11 6
14. F.C. Köln	8 11 17 4
15. S.V. Wuppertal	7 8 11 5
16. Werder Bremen	7 8 13 5
17. Rot-Weiss Essen	7 7 17 4
18. Schalke 04	7 11 23 4

ANGLIA

Arsenal — Stoke 2-1; Coventry — Newcastle 2-2; Derby — Southampton 2-2; Ipswich — Burnley 3-2; Leeds — Manchester United 0-0; Liverpool — Tottenham 3-2; Rangers — Birmingham 2-2; Sheffield — Norwich 1-0; West Ham — Leicester 1-1; Wolverhampton — Everton 1-1;

1. LEEDS UNITED	8 19 1 13
2. Derby	8 11 7 12
3. Newcastle	8 11 8 11
4. Burnley	8 13 10 11
5. Leicester	8 10 6 11
6. Coventry	8 10 7 10
7. Liverpool	8 19 8 10
8. Sheffield	8 11 8 9
9. Arsenal	8 12 11 9
10. Manchester City	7 9 7 8
11. Everton	8 9 8 8
12. Rangers	8 10 11 7
13. Manchester United	8 10 7 7
14. Ipswich	8 12 17 7
15. Chelsea	7 9 8 6
16. Southampton	8 9 16 6
17. Stoke	7 10 5 5
18. Tottenham	8 10 15 5
19-20. Norwich	8 11 5 5
Wolverhampton	8 11 5 5
21. West Ham	8 10 15 4
22. Birmingham	8 8 18 3

POLONIA

Lech Poznan — Szombierki Bytom 1-0; Stal Mielec — Gwardia Varsovia 2-1; Slask Wrocław — Wisla Cracovia 1-1; Polonia Bytom — Zagłębie Sosnowiec 0-0; Ruch Chorzow — L.K.S. Lodz 2-0; Legia Varsovia R.O.W. Rybnik 0-0; Gornik Zabrze — Zagłębie Walbrzych 3-0; Odra Opole — Pogon Szczecin 2-2.

1. RUCH CHORZOW	6 16 3 9
2. Wisla	6 8 3 8
3. Legia	6 7 3 6
4. Odra	6 6 5 6
5. Lech	6 2 1 6
6. Stal	6 4 1 5
7. Gornik	6 3 3 3
8. R.O.W. Rybnik	6 3 6 5
9-10. Gwardia Szombierki	6 5 6 4
11. Pogon	6 5 7 4
12. Slask	6 3 5 4
13. L.K.S. Lodz	6 2 4 2
14. Polonia	6 4 9 3
15. Zagłębie Walbrzych	6 3 8 2
16. Zagłębie Sosnowiec	6 0 9 1

U.R.S.S.

Zaria Vorosilovgrad — Torpedo Moscova 0-0 (3-2 după lovitură de la 11 m), Dinamo Kiev — Dinamo Moscova 3-0, Dinamo Tbilisi — Dinamo Minsk 4-0, Ararat Erevan — Spartak Moscova 3-1, T.S.K.A. Moscova — Karpat L'vov 1-0, Zenit Leningrad — Dnepropetrovsk 1-2, S.K.A. Rostov pe Don — Pahtakor Taşkent 1-1 (4-3 după lovitură de la 11 m), Șahțior Donejk — Kairat Alma Ata 0-0 (3-5 după lovitură de la 11 m).

1. ARARAT EREVAN	24 44 22 30
2. Dinamo Kiev	24 39 19 29
3. Șahțior Donejk	21 24 11 25
4. Dnepropetrovsk	24 29 24 24
5. Zaria Vorosilovgrad	24 29 18 23
6. Dinamo Tbilisi	24 20 23 23
7. Dinamo Moscova	23 21 25 23
8. T.S.K.A. Moscova	24 28 29 23
9. Kairat Alma Ata	24 23 32 22
10. Spartak Moscova	23 28 27 21
11. Zenit Leningrad	24 27 23 17
12. Torpedo Moscova	24 24 28 16
13. Pahtakor Taşkent	24 29 37 14
14. Dinamo Minsk	24 17 30 13
15. S.K.A. Rostov pe Don	24 26 31 11
16. Karpat L'vov	24 22 45 11